

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 30ής Απριλίου 2019*

«Προσφυγή ακυρώσεως – Κοινή αλιευτική πολιτική – Διατήρηση των πόρων – Διεθνής σύμβαση για τη διατήρηση των θυννοειδών του Ατλαντικού – Συνολικό επιτρεπόμενο αλίευμα (TAC) για τον ξιφία της Μεσογείου – Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1398 – Καθορισμός των αλιευτικών δυνατοτήτων για το 2017 – Αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης – Καθορισμός της περιόδου αναφοράς – Αξιοπιστία των βασικών δεδομένων – Έκταση του δικαστικού ελέγχου – Άρθρο 17 ΣΕΕ – Διαχείριση των συμφερόντων της Ένωσης στο πλαίσιο διεθνών οργάνων – Αρχή της σχετικής σταθερότητας – Προϋποθέσεις εφαρμογής – Αρχές της μη αναδρομικότητας, της ασφάλειας δικαίου, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της απαγόρευσης των διακρίσεων»

Στην υπόθεση C-611/17,

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η οποία ασκήθηκε στις 23 Οκτωβρίου 2017,

Ιταλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από τον P. Gentili, avvocato dello Stato,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου από τον F. Naert και την E. Moro,

καθού,

υποστηριζόμενου από:

το **Βασίλειο της Ισπανίας**, εκπροσωπούμενο αρχικά από τη V. Ester Casas, στη συνέχεια από την M. J. García-Valdecasas Dorrego,

την **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τις F. Moro και A. Stobiecka-Kuik,

παρεμβαίνοντες,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, Πρόεδρο, R. Silva de Lapuerta, Αντιπρόεδρο, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, E. Regan, C. Toader (εισηγήτρια) και K. Λυκούργο, προέδρους τμήματος, E. Juhász, M. Ilešič, J. Malenovský, E. Levits, L. Bay Larsen, P. G. Xuereb, N. Piçarra και L. S. Rossi, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Hogan

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της απόφασης που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως και χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την προσφυγή της, η Ιταλική Δημοκρατία ζητεί την ακύρωση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1398 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 2017, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/127 όσον αφορά ορισμένες αλιευτικές δυνατότητες (ΕΕ 2017, L 199, σ. 2, και διορθωτικό ΕΕ 2017, L 238, σ. 55, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός).

Το νομικό πλαίσιο

Η Σύμβαση ICCAT

- 2 Με την απόφαση 86/238/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Ιουνίου 1986 (ΕΕ 1986, L 162, σ. 33), η Ευρωπαϊκή Ένωση προσχώρησε στη διεθνή σύμβαση για τη διατήρηση των θυννοειδών του Ατλαντικού, όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο που προσαρτάται στην τελική πράξη της διάσκεψης των πληρεξουσίων των συμβαλλομένων στη σύμβαση κρατών, που υπεγράφη στο Παρίσι στις 10 Ιουλίου 1984 (στο εξής: Σύμβαση ICCAT).

Ο κανονισμός ΚΑΠ

- 3 Κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 35 έως 37 του κανονισμού (ΕΕ) 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 και (ΕΚ) αριθ. 639/2004 και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 354, σ. 22, στο εξής: κανονισμός ΚΑΠ):

«(35) Δεδομένης της επισφαλούς οικονομικής κατάστασης του τομέα της αλιείας και της εξάρτησης ορισμένων παράκτιων κοινοτήτων από τις αλιευτικές δραστηριότητες, είναι αναγκαίο να διασφαλισθεί η σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων μέσω του επιμερισμού αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ των κρατών μελών, ο οποίος θα στηρίζεται στην κατανομή ενός προβλέψιμου μεριδίου των αποθεμάτων για κάθε κράτος μέλος.

(36) Αυτή η σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων, δεδομένης της προσωρινής βιολογικής κατάστασης των αποθεμάτων, θα πρέπει να διασφαλίζει και να λαμβάνει πλήρως υπόψη τις ιδιαίτερες ανάγκες περιοχών όπου οι τοπικές κοινότητες εξαρτώνται ιδιαίτερα από την αλιεία και τις συναφείς δραστηριότητες, όπως αποφάσισε το Συμβούλιο στο ψήφισμα[.] της 3ης Νοεμβρίου 1976[., που αφορά ορισμένα εξωτερικά θέματα της δημιουργίας στην Κοινότητα αλιευτικής ζώνης 200 μιλίων με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 1977 (ΕΕ 1981, C 105, σ. 1)] και ιδίως στο Παράρτημα VII του ψηφίσματος αυτού.

(37) Συνεπώς, η σχετική σταθερότητα θα πρέπει να εκλαμβάνεται με αυτή την έννοια.»

- 4 Το άρθρο 2 του κανονισμού ΚΑΠ, με τίτλο «Στόχοι», ορίζει στις παραγράφους 1 και 2 τα εξής:

«1. Η [κοινή αλιευτική πολιτική (ΚΑΠ)] διασφαλίζει ότι οι δραστηριότητες αλιείας και υδατοκαλλιέργειας είναι περιβαλλοντικά βιώσιμες μακροπρόθεσμα και ότι υπόκεινται σε διαχείριση με τρόπο που είναι συμβατός με τον στόχο της επίτευξης οικονομικών, κοινωνικών οφελών και οφελών για την απασχόληση, συμβάλλοντας παράλληλα στη διαθεσιμότητα του επισιτιστικού εφοδιασμού.

2. Η ΚΑΠ εφαρμόζει την προληπτική προσέγγιση για τη διαχείριση της αλιείας και έχει σκοπό να διασφαλίσει ότι η εκμετάλλευση των έμβιων βιολογικών πόρων της θάλασσας αποκαθιστά και διατηρεί τους πληθυσμούς των αλιευόμενων ειδών πάνω από τα επίπεδα εκείνα που μπορούν να εξασφαλίσουν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση.»

- 5 Το άρθρο 16 του κανονισμού αυτού, με τίτλο «Αλιευτικές δυνατότητες», ορίζει στην παράγραφο 1:

«Η κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ κρατών μελών, διασφαλίζει τη σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων κάθε κράτους μέλους για κάθε απόθεμα ιχθύων ή τύπο αλιείας. Κατά την κατανομή νέων αλιευτικών δυνατοτήτων, λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα κάθε κράτους μέλους.»

Ο κανονισμός 2371/2002

- 6 Ο κανονισμός ΚΑΠ κατήργησε, σύμφωνα με το άρθρο 48, τον κανονισμό (ΕΚ) 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΕΕ 2002, L 358, σ. 59). Το άρθρο 20 του τελευταίου αυτού κανονισμού, με τίτλο «Κατανομή αλιευτικών δυνατοτήτων», διευκρινίζει τα εξής:

«1. Το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, αποφασίζει τα όρια των αλιευμάτων ή/και της αλιευτικής προσπάθειας και την κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ των κρατών μελών, καθώς και τους όρους που διέπουν τα όρια αυτά. Οι αλιευτικές δυνατότητες θα κατανεμηθούν μεταξύ των κρατών μελών κατά τρόπο [ώστε να διασφαλίζεται] σε κάθε κράτος μέλος σχετική σταθερότητα αλιευτικών δραστηριοτήτων για κάθε απόθεμα αλιείας.

2. Όταν η Κοινότητα καθορίζει νέες αλιευτικές δυνατότητες, το Συμβούλιο αποφασίζει την κατανομή των δυνατοτήτων αυτών λαμβάνοντας υπόψη τα συμφέροντα κάθε κράτους μέλους.

[...]»

Ο κανονισμός 2017/127

- 7 Το παράρτημα ΙΔ, με τίτλο «Περιοχή της σύμβασης ICCAT», του κανονισμού (ΕΕ) 2017/127 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2017, σχετικά με τον καθορισμό, για το 2017, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων στα ενωσιακά ύδατα και, για τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη, σε ορισμένα μη ενωσιακά ύδατα (ΕΕ 2017, L 24, σ. 1), διευκρινίζει, πριν από την τροποποίησή του με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, όσον αφορά την αλιεία του ξιφία της Μεσογείου Θαλάσσης (στο εξής: ξιφίας της Μεσογείου), ότι «[τ]α [συνολικά επιτρεπόμενα αλιεύματα (ΤΑC)] που καθορίζονται στο πλαίσιο της [διεθνούς επιτροπής για τη διατήρηση των θυννοειδών του Ατλαντικού] για τον ξιφία της Μεσογείου [...] δεν κατανέμονται στα [συμβαλλόμενα μέρη, στα συνεργαζόμενα μη συμβαλλόμενα μέρη, στα νομικά πρόσωπα ή τις αλιευτικές οργανώσεις] της ICCAT και συνεπώς το μερίδιο της Ένωσής τους δεν έχει προσδιορισθεί». Το εν λόγω παράρτημα διευκρινίζει επίσης ότι το ΤΑC για το είδος αυτό, όπως είχε καθοριστεί από την ICCAT, οριζόταν σε 10 500 τόνους ανά έτος.

Ο προσβαλλόμενος κανονισμός

- 8 Οι αιτιολογικές σκέψεις 9 έως 12 του προσβαλλόμενου κανονισμού έχουν ως εξής:
- «(9) Στην ετήσια συνεδρίασή της του 2016 η [ICCAT] εξέδωσε τη σύσταση 16-05 (“σύσταση 16-05”) για τον καθορισμό του TAC για τον ξιφία της Μεσογείου (*Xiphias gladius*) σε 10 500 τόνους και για τη συγκρότηση ομάδας εργασίας για τον καθορισμό θεμιτού και δίκαιου συστήματος κατανομής του TAC για τον ξιφία της Μεσογείου, τον καθορισμό της ποσόστωσης που κατανέμεται στα συμβαλλόμενα μέρη, στα συνεργαζόμενα μη συμβαλλόμενα μέρη, στις οντότητες ή τις αλιευτικές οργανώσεις για το 2017 και τον καθορισμό του μηχανισμού διαχείρισης του TAC.
- (10) Η Ένωση, με επιστολή που απηύθυνε στη Γραμματεία της ICCAT στις 23 Δεκεμβρίου 2016, επιβεβαίωσε ότι θα εφαρμόσει τη σύσταση 16-05 από την 1η Ιανουαρίου 2017. Ειδικότερα, η Ένωση επιβεβαίωσε ότι θα εφαρμόσει την περίοδο απαγόρευσης της αλιείας του ξιφία της Μεσογείου που αναφέρεται στην παράγραφο 11 της σύστασης 16-05 κατά την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου έως τις 31 Μαρτίου, αρχής γενομένης από το 2017. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να εισαχθεί παρόμοια απαγόρευση ως προϋπόθεση συνδεδεμένη λειτουργικά με τον καθορισμό και την κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων για τον ξιφία της Μεσογείου.
- (11) Η ομάδα εργασίας που συστάθηκε δυνάμει της σύστασης 16-05 συνεδρίασε στις 20-22 Φεβρουαρίου 2017 και πρότεινε μια κλείδα κατανομής, καθώς και μια συμβιβαστική λύση για τη διαχείριση της απορρόφησης της ποσόστωσης το 2017. Ως μέρος του εν λόγω συμβιβασμού, το μερίδιο της Ένωσης ορίστηκε στο 70,756 % του TAC της ICCAT, δηλαδή σε 7 410,48 τόνους για το 2017. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να εφαρμοστεί στο ενωσιακό δίκαιο το μερίδιο της Ένωσης και να οριστούν οι ποσοστώσεις για τα κράτη μέλη. Η κατανομή θα πρέπει να βασιστεί στο ιστορικό του επιπέδου αλιευμάτων κατά την περίοδο αναφοράς 2012-2015.
- (12) Τα όρια αλιευμάτων που προβλέπονται στον κανονισμό [2017/127] εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2017. Οι διατάξεις που εισάγονται με τον παρόντα τροποποιητικό κανονισμό όσον αφορά τα όρια αλιευμάτων θα πρέπει, επομένως, να εφαρμόζονται από την εν λόγω ημερομηνία. Η εν λόγω αναδρομική εφαρμογή δεν θίγει την αρχή της ασφάλειας δικαίου και την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθώς οι σχετικές αλιευτικές δυνατότητες δεν έχουν ακόμη εξαντληθεί.»
- 9 Βάσει του άρθρου 1, σημείο 2, του κανονισμού αυτού, το παράρτημα ΙΔ του κανονισμού 2017/127 τροποποιείται υπό την έννοια, ιδίως, ότι ο περιλαμβανόμενος στο εν λόγω παράρτημα πίνακας αλιευτικών δυνατοτήτων για τον ξιφία της Μεσογείου αντικαθίσταται από πίνακα ο οποίος προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι το μερίδιο της Ένωσης, για το 2017, επί του TAC για το είδος αυτό είναι 7 410,48 τόνοι και ότι η ποσόστωση της Ιταλίας ανέρχεται σε 3 736,26 τόνους.

Το ιστορικό της διαφοράς

- 10 Έως το τέλος του 2016, οι ισχύουσες συστάσεις της ICCAT προέβλεπαν, όσον αφορά τον ξιφία της Μεσογείου, μόνον τεχνικά μέτρα προστασίας, χωρίς ποτέ να έχουν καθορίσει TAC.
- 11 Κατά το πέρας των εργασιών της ετήσιας συνεδρίασης της ICCAT που διεξήχθη τον Νοέμβριο του 2016, τα συμβαλλόμενα μέρη της Σύμβασης ICCAT και τα συνεργαζόμενα μη συμβαλλόμενα μέρη, οντότητες ή αλιευτικές οργανώσεις (στο εξής: ΣΜΣ), λαμβάνοντας υπόψη τις πιο πρόσφατες επιστημονικές αξιολογήσεις που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της μόνιμης επιτροπής έρευνας και στατιστικών, η οποία αποτελεί ένα από τα όργανα της ICCAT, αποφάσισαν να καταρτίσουν, με τη

σύσταση 16-05, ένα νέο πολυετές σχέδιο διαχείρισης και προστασίας του αποθέματος ξιφία της Μεσογείου, μέσω του καθορισμού, με ισχύ από το 2017, ενός ΤΑC ανερχόμενου σε 10 500 τόνους και υπολογιζόμενου με βάση το ιστορικό των αλιευμάτων όσον αφορά τα έτη 2010-2015.

- 12 Στις 20 Φεβρουαρίου 2017, ξεκίνησαν στη Μαδρίτη (Ισπανία) οι διεθνείς διαπραγματεύσεις, στις οποίες η Ένωση εκπροσωπήθηκε από τη Γενική Διεύθυνση Θαλάσσιας Πολιτικής και Αλιείας της Επιτροπής. Οι διαπραγματεύσεις αυτές ολοκληρώθηκαν με την απόφαση περί πρόβλεψης συστήματος κατανομής ΤΑC στο πλαίσιο του οποίου τέθηκε ως βάση υπολογισμού ο μέσος όρος των επιπέδων αλιευμάτων ξιφία της Μεσογείου κατά την περίοδο 2010-2014. Κατόπιν των εν λόγω διαπραγματεύσεων, στην Ένωση χορηγήθηκε, για το 2017, ποσόστωση 70,756 % επί ΤΑC 10 500 τόνων.
- 13 Στις 18 Απριλίου 2017, η ηλεκτρονικά διεξαχθείσα έγγραφη διαδικασία, με την οποία τα ΣΜΣ ενέκριναν επισήμως την κατανομή τού ως άνω ΤΑC, περατώθηκε και, επομένως, επικυρώθηκε η χορήγηση στην Ένωση ποσόστωσης αλιευμάτων ξιφία της Μεσογείου ανερχόμενης σε 7 410,48 τόνους για το 2017.
- 14 Στις 18 Ιουλίου 2017, η Επιτροπή ανακοίνωσε στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη ότι η ψηφοφορία ακυρώθηκε κατόπιν ενστάσεων διαδικαστικής φύσης και ότι, ως εκ τούτου, θα διοργανωνόταν νέα ψηφοφορία.
- 15 Στις 25 Ιουλίου 2017, το Συμβούλιο εξέδωσε τον προσβαλλόμενο κανονισμό.
- 16 Την ίδια ημέρα, με εγκύκλιο απευθυνόμενη στα ΣΜΣ, η γραμματεία της ICCAT ανακοίνωσε επισήμως ότι η αρχική ψηφοφορία δεν ήταν έγκυρη, αναβάλλοντας για μεταγενέστερο χρόνο τον καθορισμό της ημερομηνίας της νέας ψηφοφορίας. Με εγκύκλιο της 7ης Αυγούστου 2017, η διεξαγωγή της νέας ψηφοφορίας ορίστηκε αρχικά για τις 2 Σεπτεμβρίου και, στη συνέχεια, αναβλήθηκε για τις 2 Οκτωβρίου λόγω έλλειψης της απαιτούμενης απαρτίας.
- 17 Τέλος, στις 9 Οκτωβρίου 2017, η γραμματεία της ICCAT ενημέρωσε, με νέα εγκύκλιο, τα ΣΜΣ ότι επιτεύχθηκε απαρτία και ότι, κατά συνέπεια, εγκρίθηκε οριστικά η συμφωνία κατανομής του ΤΑC, όπως αυτό είχε καθοριστεί κατά το πέρας των διεθνών διαπραγματεύσεων της Μαδρίτης.

Τα αιτήματα των διαδίκων και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

- 18 Η Ιταλική Δημοκρατία ζητεί από το Δικαστήριο:
 - να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό και, ειδικότερα, τις αιτιολογικές σκέψεις 9 έως 12, το άρθρο 1, σημείο 2, καθόσον τροποποιεί το παράρτημα ΙΔ του κανονισμού 2017/127, καθώς και το σημείο 3 του παραρτήματος του προσβαλλόμενου κανονισμού και
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 19 Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:
 - να απορρίψει την προσφυγή·
 - επικουρικώς, εάν ακυρωθεί ο προσβαλλόμενος κανονισμός κατά το μέρος που αφορά τον ξιφία της Μεσογείου, να διατηρήσει σε ισχύ τα αποτελέσματα των διατάξεων αυτών και
 - να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

- 20 Με αποφάσεις της 26ης Ιανουαρίου 2018 και της 26ης Φεβρουαρίου 2018 αντιστοίχως, επετράπη στο Βασίλειο της Ισπανίας και στην Επιτροπή να παρέμβουν υπέρ του Συμβουλίου.
- 21 Με αίτηση της 20ής Αυγούστου 2018, η Ιταλική Δημοκρατία ζήτησε, σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 3, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την ανάθεση της υπό κρίση υπόθεσης στο τμήμα μείζονος συνθέσεως.

Επί της προσφυγής

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 1 της απόφασης 86/238

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 22 Κατά την Ιταλική Δημοκρατία, ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι παράνομος καθόσον το Συμβούλιο έκρινε ότι ήταν υποχρεωμένο να τον εκδώσει, διότι δεσμευόταν από την απόφαση της ICCAT περί κατανομής, μεταξύ των ΣΜΣ, του ΤΑC για τον ξιφία της Μεσογείου. Τέτοια υποχρέωση όμως δεν υφίστατο κατά την ημερομηνία έκδοσης του προσβαλλόμενου κανονισμού, καθώς η διεξαχθείσα τον Απρίλιο του 2017 ψηφοφορία για την έγκριση της εν λόγω κατανομής είχε ακυρωθεί από την ICCAT τον Ιούλιο του ίδιου έτους και η Επιτροπή γνώριζε το γεγονός αυτό, δεδομένου ότι είχε ενημερώσει σχετικώς τα κράτη μέλη με το σημείωμα της 18ης Ιουλίου 2017. Επομένως, η Επιτροπή, με την πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου, της 3ης Ιουλίου 2017, για την τροποποίηση του κανονισμού 2017/127 όσον αφορά ορισμένες αλιευτικές δυνατότητες [COM(2017) 356 τελικό, στο εξής: πρόταση κανονισμού], αναφερόταν σε ανύπαρκτη διεθνή υποχρέωση, η οποία δεν ήταν δυνατόν, συνεπώς, να δεσμεύει το Συμβούλιο.
- 23 Εκδίδοντας τον προσβαλλόμενο κανονισμό βάσει της εσφαλμένης αυτής παραδοχής, το Συμβούλιο ενήργησε κατά παράβαση της απόφασης 86/238 και των διεθνών πράξεων στις οποίες η απόφαση αυτή παραπέμπει. Συγκεκριμένα, ελλείψει νομίμως εγκριθείσας απόφασης της ICCAT, η Ένωση ουδόλως ήταν υποχρεωμένη να συμμορφωθεί με προτάσεις των οποίων η έγκριση εξακολουθούσε να εκκρεμεί. Εξάλλου, η Ιταλική Δημοκρατία επισημαίνει ότι η αιτιολογική σκέψη 11 του κανονισμού αυτού δεν κάνει λόγο για κατανομή νομίμως εγκριθείσα από την ICCAT, αλλά απλώς για την πρόταση κατανομής στην οποία κατέληξε η ομάδα εργασίας κατά τη συνεδρίασή της που πραγματοποιήθηκε από τις 20 έως τις 22 Φεβρουαρίου 2017.
- 24 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι υπήρχε πράγματι συμφωνία στο πλαίσιο της ICCAT, μεταξύ των ΣΜΣ, σχετικά με την κατανομή του ΤΑC για τον ξιφία της Μεσογείου. Μολονότι, τελικά, η συμφωνία αυτή εγκρίθηκε επισήμως το πρώτον τον Οκτώβριο του 2017, από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι το χρονικό αυτό σημείο άσκησε επιρροή στο περιεχόμενο της εν λόγω κατανομής, δεδομένου, εξάλλου, ότι η τελική απόφαση της ICCAT επανέλαβε την ίδια κατανομή. Επιπλέον, εάν το Συμβούλιο είχε αναμείνει την επίσημη έγκριση της συμφωνίας αυτής από την ICCAT για να καθορίσει τις αλιευτικές δυνατότητες με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, όλοι οι αλιείς της Ένωσης θα είχαν βρεθεί σε κατάσταση αβεβαιότητας, η οποία θα μπορούσε να έχει διαρκέσει έως το τέλος του 2017. Επομένως, το εν λόγω θεσμικό όργανο μπορούσε νομίμως να στηριχθεί στην κατανομή αυτήν πριν ακόμη από την επίσημη έγκρισή της εκ μέρους της ICCAT και προτού δεσμευθεί η Ένωση από την απόφαση της ICCAT.
- 25 Το εν λόγω θεσμικό όργανο παρατηρεί εξάλλου – άποψη την οποία συμμερίζεται το Βασίλειο της Ισπανίας με το υπόμνημά του παρεμβάσεως – ότι η Ένωση θα είχε παραβεί τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Σύμβαση ICCAT και από την απόφαση 86/238 μόνον εάν είχε καθορίσει αλιευτικές δυνατότητες υπερβαίνουσες τις δυνατότητες που χορηγήθηκαν στην Ένωση από την ICCAT, πράγμα το οποίο δεν συνέβη.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 26 Καταρχάς, υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο δ', ΣΛΕΕ, η Ένωση έχει αποκλειστική αρμοδιότητα στον τομέα της «διατήρηση[ς] των βιολογικών πόρων της θάλασσας στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής».
- 27 Πρέπει επίσης να προστεθεί ότι, στον τομέα της αλιείας, ο νομοθέτης της Ένωσης διαθέτει ευρεία εξουσία εκτίμησης, η οποία αντιστοιχεί στις πολιτικές ευθύνες που του αναθέτουν τα άρθρα 40 έως 43 ΣΛΕΕ. Κατά συνέπεια, ο έλεγχος του δικαστή της Ένωσης πρέπει να περιορίζεται στο ζήτημα αν το επίμαχο μέτρο ενέχει πρόδηλη πλάνη ή κατάχρηση εξουσίας ή αν ο εν λόγω νομοθέτης υπερέβη προδήλως τα όρια της εξουσίας εκτίμησης που διαθέτει. Συγκεκριμένα, η νομιμότητα μέτρου που έχει θεσπιστεί στον τομέα αυτόν μπορεί να θιγεί μόνον εάν το μέτρο είναι προδήλως ακατάλληλο σε σχέση με τον σκοπό τον οποίο επιδιώκει ο εν λόγω νομοθέτης (πρβλ. απόφαση της 17ης Μαρτίου 2011, *AJD Tuna*, C-221/09, EU:C:2011:153, σκέψεις 80 και 81 καθώς και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 28 Συναφώς, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι το Συμβούλιο θεώρησε ότι ήταν υποχρεωμένο να εκδώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό λόγω νομικά δεσμευτικής απόφασης εκδοθείσας από την ICCAT, καθώς η αιτιολογική σκέψη 11 του κανονισμού αυτού δεν κάνει λόγο για τέτοια απόφαση, αλλά απλώς, όπως άλλωστε επισημαίνει η ίδια η Ιταλική Δημοκρατία, για την πρόταση κατανομής στην οποία κατέληξε η ομάδα εργασίας κατά τη συνεδρίασή της που πραγματοποιήθηκε από τις 20 έως τις 22 Φεβρουαρίου 2017. Από την αιτιολογική αυτή σκέψη προκύπτει επομένως ότι το Συμβούλιο θέλησε να προκαταλάβει την επίσημη έκδοση, εκ μέρους της ICCAT, της απόφασης σχετικά με την κατανομή του ΤΑC μεταξύ των ΣΜΣ.
- 29 Εξάλλου, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι, αφενός, ο τομέας που διέπεται από τον προσβαλλόμενο κανονισμό εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης και, αφετέρου, ο νομοθέτης της Ένωσης διαθέτει στον τομέα αυτόν ευρεία εξουσία εκτίμησης, το Συμβούλιο δεν όφειλε, εν πάση περιπτώσει, να αναμείνει την επίσημη έκδοση νομικά δεσμευτικής απόφασης της ICCAT προτού χορηγήσει αλιευτικές ποσοστώσεις στα κράτη μέλη. Πράγματι, αφ' ης στιγμής ο καθορισμός των ποσοστώσεων αυτών εμπίπτει στην αρμοδιότητά του, το Συμβούλιο μπορεί να θεσπίσει τις ποσοστώσεις αυτές.
- 30 Επομένως, μολονότι δεν αμφισβητείται ότι δεν είχε εκδοθεί απόφαση της ICCAT κατά τον χρόνο έκδοσης του προσβαλλόμενου κανονισμού, το γεγονός αυτό δεν ήταν ικανό να εμποδίσει το Συμβούλιο, σε τομέα στον οποίο διαθέτει ευρεία εξουσία εκτίμησης, να λάβει τα μέτρα που έκρινε απαραίτητα για την επίτευξη των σκοπών της ΚΑΠ (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 2017, *Ισπανία κατά Συμβουλίου*, C-128/15, EU:C:2017:3, σκέψη 50 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 31 Εν πάση περιπτώσει, όπως ορθώς επισημαίνουν το Συμβούλιο και το Βασίλειο της Ισπανίας, το Συμβούλιο θα είχε παραβεί τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την απόφαση 86/238 μόνον εάν είχε καθορίσει αλιευτικές δυνατότητες υπερβαίνουσες τις δυνατότητες που χορηγήθηκαν στην Ένωση από την ICCAT, περίπτωση η οποία δεν συντρέχει εν προκειμένω.
- 32 Συνεπώς, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η Ιταλική Δημοκρατία πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δεύτερου και του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, με τους οποίους προβάλλεται έλλειψη αιτιολογίας του προσβαλλόμενου κανονισμού

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 33 Με τους λόγους αυτούς, οι οποίοι πρέπει να εξεταστούν από κοινού, η Ιταλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι, εάν γίνει δεκτό ότι το Συμβούλιο εξέδωσε τον προσβαλλόμενο κανονισμό όχι επειδή ήταν υποχρεωμένο να τον εκδώσει, αλλά επειδή το ίδιο είχε σχετική αρμοδιότητα, ο κανονισμός αυτός πάσχει έλλειψη αιτιολογίας.
- 34 Συναφώς, το εν λόγω κράτος μέλος προβάλλει καταρχάς ότι, λαμβανομένης υπόψη της αρχής της σχετικής σταθερότητας, το Συμβούλιο όφειλε να αιτιολογήσει προσηκόντως την προσβολή που υπέστησαν τα συμφέροντα των αλιέων της Ένωσης λόγω της αποδοχής χορηγήσεως, στην Ένωση, μεριδίου της τάξης του 70,756 % του TAC που καθόρισε η ICCAT, ενώ, για τα έτη 2010-2014, τα αλιεύματα ξιφία της Μεσογείου που αποδίδονται στο σύνολο των αλιέων αυτών ανέρχονταν τουλάχιστον στο 75 % του ιστορικού των αλιευμάτων. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός όμως δεν περιέχει σχετική αιτιολογία, δεδομένου ότι η αιτιολογική του σκέψη 11 απλώς διευκρινίζει ότι «είναι σκόπιμο να εφαρμοστεί στο ενωσιακό δίκαιο το μερίδιο της Ένωσης και να οριστούν οι ποσοστώσεις για τα κράτη μέλη».
- 35 Περαιτέρω, εφόσον η ICCAT, προκειμένου να καθορίσει το TAC του 2017 για τον ξιφία της Μεσογείου σε 10 500 τόνους, στηρίχθηκε στο ιστορικό των αλιευμάτων του είδους αυτού κατά την περίοδο 2010-2014, το Συμβούλιο έπρεπε, σύμφωνα με τη δεδηλωμένη βούλησή του να μεταφέρει τις αποφάσεις της ICCAT στο δίκαιο της Ένωσης, να καθορίσει την κατανομή μεταξύ των κρατών μελών του μεριδίου της Ένωσης στο εν λόγω TAC, μεριδίου ανερχόμενου σε 7 410,48 τόνους, βάσει του ιστορικού των ποσοστών αλιευμάτων που πραγματοποιήθηκαν από κάθε κράτος μέλος κατά τη διάρκεια των ίδιων αυτών ετών. Συνεπώς, καθόσον, κατά την αιτιολογική σκέψη 11 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η περίοδος αναφοράς αποτελείται από τα έτη 2012-2015, ο κανονισμός αυτός πάσχει έλλειψη αιτιολογίας.
- 36 Τέλος, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν εξηγεί για ποιον λόγο ο νομοθέτης της Ένωσης έκρινε «αξιόπιστη» μόνον την τελευταία αυτή περίοδο αναφοράς, μολοντί, κατά τις συζητήσεις στο πλαίσιο της ICCAT, η χρονική περίοδος που ελήφθη υπόψη, με τη συμφωνία της Επιτροπής, αποτελείτο από τα έτη 2010-2014.
- 37 Το Συμβούλιο φρονεί ότι τα επιχειρήματα που προβάλλει η Ιταλική Δημοκρατία προς στήριξη του δεύτερου και του πέμπτου λόγου ακυρώσεως δεν τονίζουν το ζήτημα της έλλειψης αιτιολογίας του προσβαλλόμενου κανονισμού, αλλά, εν μέρει, βάλλουν κατά του κανονισμού αυτού ως προς την ουσία του. Τα εν λόγω επιχειρήματα πρέπει, κατά το μέτρο αυτό, να κριθούν αλυσιτελή. Εν πάση περιπτώσει, από το εισαγωγικό δικόγραφο της προσφυγής και από τα παραρτήματά του προκύπτει με σαφήνεια ότι η Ιταλική Δημοκρατία ήταν πλήρως ενήμερη για όλες τις συζητήσεις που οδήγησαν στη χορήγηση στην Ένωση, για το 2017, μεριδίου αντιστοιχούντος σε 7 410,48 τόνους επί TAC 10 500 τόνων για τον ξιφία της Μεσογείου, εν συνεχεία δε στην κατανομή του μεριδίου αυτού μεταξύ των κρατών μελών, και ότι γνώριζε τους λόγους της χορήγησης καθώς και της κατανομής αυτής.
- 38 Το Βασίλειο της Ισπανίας διευκρινίζει ότι η Ιταλική Δημοκρατία μπορεί να διαφωνεί με τη χορήγηση στην Ένωση του μεριδίου τού ως άνω TAC διότι αυτή συνεπάγεται μείωση των αλιευτικών δυνατοτήτων που χορηγούνται στο σύνολο της Ένωσης και, ειδικότερα, ζημία για την Ιταλική Δημοκρατία. Αντιθέτως, το εν λόγω κράτος μέλος δεν μπορεί βασίμως να υποστηρίξει ότι η σχετική απόφαση της ICCAT στερείται αιτιολογίας, δεδομένου ότι οι προκείμενες στις οποίες αυτή στηρίχθηκε παρατίθενται στις αιτιολογικές σκέψεις του προσβαλλόμενου κανονισμού.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 39 Με τον δεύτερο και τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, η Ιταλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός πάσχει λόγω έλλειψης αιτιολογίας καθόσον, αφενός, το Συμβούλιο δεν εξέθεσε, με τον εν λόγω κανονισμό, τους λόγους για τους οποίους αποδέχθηκε τον περιορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων της Ένωσης σε 7 410,48 τόνους επί ενός TAC 10 500 τόνων για τον ξιφία της Μεσογείου, μολονότι το TAC αυτό καθορίστηκε από την ICCAT σε σχέση με την περίοδο 2010-2014 και το ποσοστό των αλιευμάτων ξιφία της Μεσογείου που αποδίδονται στους αλιείς της Ένωσης κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής ήταν υψηλότερο, και καθόσον, αφετέρου, ο εν λόγω κανονισμός δεν εξηγεί συγκεκριμένα γιατί το μερίδιο των ως άνω 7 410,48 τόνων που χορηγήθηκε στα κράτη μέλη καθορίστηκε βάσει των ποσοστών αλιευμάτων της περιόδου 2012-2015, με αποτέλεσμα να προκληθεί σημαντική ζημία στην Ιταλική Δημοκρατία.
- 40 Πρώτον, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η επιβαλλόμενη από το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της επίμαχης πράξης και να εκθέτει με σαφήνεια και χωρίς αμφισημία τη συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εξέδωσε την πράξη, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους ελήφθη το μέτρο, στο δε αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκήσει τον έλεγχο του. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να παραθέτει εξαντλητικά όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξης πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται καθώς και το σύνολο των κανόνων δικαίου που διέπουν τον σχετικό τομέα (απόφαση της 17ης Μαρτίου 2011, *AJD Tuna*, C-221/09, EU:C:2011:153, σκέψη 58 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 41 Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο όταν τα κράτη μέλη έχουν μετάσχει ενεργά στη διαδικασία κατάρτισης της επίδικης πράξης και, επομένως, γνωρίζουν τους λόγους στους οποίους στηρίζεται η πράξη αυτή (απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2001, *Ιταλία κατά Συμβουλίου*, C-120/99, EU:C:2001:567, σκέψη 29 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 42 Συνεπώς, η έκταση της υποχρέωσης αιτιολόγησης εξαρτάται από τη φύση της επίμαχης πράξης και, προκειμένου για πράξεις γενικής ισχύος, η αιτιολογία μπορεί να περιορίζεται, αφενός, στην περιγραφή της όλης κατάστασης που οδήγησε στην έκδοση της πράξης και, αφετέρου, στην παράθεση των γενικών σκοπών που η πράξη αυτή επιδιώκει. Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο έχει κρίνει, μεταξύ άλλων, ότι, εάν από την προσβαλλόμενη πράξη προκύπτουν τα ουσιώδη στοιχεία του επιδιωκόμενου από το θεσμικό όργανο σκοπού, θα ήταν υπερβολικό να απαιτηθεί ειδική αιτιολογία για καθεμία από τις επιμέρους τεχνικές επιλογές (απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2018, *Swedish Match*, C-151/17, EU:C:2018:938, σκέψη 79 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 43 Εν προκειμένω, υπογραμμίζεται, αφενός, ότι οι αιτιολογικές σκέψεις 9 έως 11 του προσβαλλόμενου κανονισμού απηχούν το πλαίσιο εντός του οποίου αποφασίστηκαν η χορήγηση του TAC στην Ένωση και η κατανομή του μεταξύ των κρατών μελών, κάνοντας ρητή αναφορά στις εργασίες που διεξήχθησαν εντός της ομάδας εργασίας της ICCAT με σκοπό τον καθορισμό θεμιτού και δίκαιου συστήματος κατανομής του TAC για τον ξιφία της Μεσογείου, καθώς και στη δέσμευση της Ένωσης να εφαρμόσει το αποτέλεσμα του συμβιβασμού που επιτεύχθηκε από την ICCAT όσον αφορά την εν λόγω κατανομή για το 2017.
- 44 Αφετέρου, όπως προκύπτει από τα δικόγραφα της, η Ιταλική Δημοκρατία μετέσχε ενεργά στη διαδικασία λήψης αποφάσεων για τον καθορισμό και τη χορήγηση του TAC των 7 410,48 τόνων για τον ξιφία της Μεσογείου τόσο στο πλαίσιο της ICCAT όσο και, σε σχέση με την κατανομή της ποσότητας αυτής μεταξύ των κρατών μελών, στο πλαίσιο της Ένωσης. Κατά τα διάφορα στάδια της εν λόγω διαδικασίας, ιδίως μεταξύ Φεβρουαρίου και Απριλίου 2017, η ιταλική αντιπροσωπία είχε, επιπλέον, την ευκαιρία να εκφράσει τις ανησυχίες της ως προς την επιλογή των υπό εξέταση κλειδών κατανομής.

- 45 Όσον αφορά τις συζητήσεις στο πλαίσιο της ICCAT, από το σύστημα κατανομής του ΤΑC το οποίο καθορίστηκε κατά τις διαπραγματεύσεις που διεξήχθησαν το 2017 στη Μαδρίτη (Ισπανία) στο πλαίσιο ομάδας εργασίας με αντικείμενο την αλιεία ξιφία της Μεσογείου, προκύπτει, όπως υπομνήσθηκε με τη σκέψη 12 της παρούσας απόφασης, ότι, αφενός, η Ιταλική Δημοκρατία γνώριζε ότι η ποσότητα που καθορίστηκε κατά τις διαπραγματεύσεις με τα άλλα ΣΜΣ δεν απείχε από την ποσότητα που αντιστοιχούσε στο ιστορικό του όγκου των προερχόμενων από τους αλιείς της Ένωσης αλιευμάτων ξιφία της Μεσογείου και ότι, αφετέρου, η απόκλιση, κατά μερικές μονάδες, της ποσότητας αυτής σε σχέση με το ιστορικό των εν λόγω στατιστικών στοιχείων δικαιολογούνταν βάσει άλλων κριτηρίων ληφθέντων υπόψη από την ICCAT, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, των προσπάθειών που κατέβαλαν στο παρελθόν τα ΣΜΣ για τη διαχείριση της αλιείας, στις οποίες συγκαταλέγεται η εφαρμογή, σε ορισμένες περιπτώσεις, κανόνων αυστηρότερων από εκείνους που επέβαλλε η ICCAT, καθώς και βάσει κοινωνικοοικονομικών παραγόντων.
- 46 Όσον αφορά την κατανομή, μεταξύ των κρατών μελών, του μεριδίου της Ένωσης στο εν λόγω ΤΑC, η Ιταλική Δημοκρατία γνώριζε τόσο τους λόγους όσο και τη μέθοδο της κατανομής αυτής. Ειδικότερα, σε σχέση με τον αποκλεισμό των ετών 2010-2011 από την περίοδο αναφοράς, προκύπτει από το ίδιο το δικόγραφο της προσφυγής ότι η Ιταλική Δημοκρατία είχε ενημερωθεί για τις συζητήσεις επί των αντιρρήσεων ως προς τα αριθμητικά στοιχεία σχετικά με την εν λόγω περίοδο, καθόσον τα στοιχεία αυτά δεν θεωρούνταν αξιόπιστα λόγω ενδείξεων παράνομων αλιευμάτων, και ότι εξέφρασε, συναφώς, τη διαφωνία της με επιστολή που απηύθυνε στην Επιτροπή τον Απρίλιο του 2017.
- 47 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Ιταλική Δημοκρατία δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι δεν γνώριζε τους λόγους στους οποίους στηρίχθηκαν οι ως άνω διαδικασίες λήψης αποφάσεων και, κατά συνέπεια, η έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού.
- 48 Δεύτερον, στο μέτρο που, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η προβλεπόμενη στο άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ υποχρέωση αιτιολόγησης αποτελεί ουσιώδη τύπο που πρέπει να διακρίνεται από το ζήτημα του βασίμου της αιτιολογίας, δεδομένου ότι αυτό αφορά την ουσιαστική νομιμότητα της επίδικης πράξης (απόφαση της 17ης Μαρτίου 2011, *AJD Tuna*, C-221/09, EU:C:2011:153, σκέψη 60 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), και ορισμένα από τα επιχειρήματα που προβάλλει η Ιταλική Δημοκρατία προς στήριξη του δεύτερου και του πέμπτου λόγου ακυρώσεως έχουν ως σκοπό να θέσουν υπό αμφισβήτηση όχι την αιτιολογία του προσβαλλόμενου κανονισμού, αλλά το βάσιμο της επιλογής της περιόδου αναφοράς, τα επιχειρήματα αυτά θα εξεταστούν στο πλαίσιο του έκτου λόγου ακυρώσεως.
- 49 Επομένως, ο δεύτερος και ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως δεν μπορούν να γίνουν δεκτοί.

Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλονται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 50 Η Ιταλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι, εάν ως αιτιολογία της επιλογής του νομοθέτη της Ένωσης, όπως η επιλογή αυτή διατυπώνεται στην αιτιολογική σκέψη 11 του προσβαλλόμενου κανονισμού, να λάβει υπόψη του περίοδο αναφοράς αποτελούμενη από τα έτη 2012-2015, προκειμένου να καθορίσει τις αλιευτικές δυνατότητες των εμπλεκόμενων κρατών μελών σχετικά με τον ξιφία της Μεσογείου, προβάλλεται το γεγονός ότι τα στοιχεία περί των αλιευμάτων ξιφία της Μεσογείου που αφορούν τα έτη αυτά ακυρώθηκαν ως προς την Ιταλία, η απόφαση αυτή, αφενός, ενέχει πρόδηλη παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Συγκεκριμένα, μολονότι είναι θεμιτό η κατανομή της ποσόστωσης μεταξύ των κρατών μελών να βασίζεται σε στοιχεία περί του ιστορικού των αλιευμάτων που είναι αξιόπιστα, καθόσον τα στοιχεία αυτά περιορίζονται στα «νόμιμα» αλιεύματα, ο πλήρης αποκλεισμός δύο ετών από την περίοδο αναφοράς είναι δυσανάλογος, καθώς, κατ' αυτόν τον τρόπο, αποκλείεται το σύνολο

των νόμιμων αλιευμάτων της εν λόγω περιόδου. Αφετέρου, η ίδια η παραδοχή ότι τα στοιχεία σχετικά με τα έτη 2010 και 2011 δεν είναι ορθά διότι περιλάμβαναν τα νόμιμα και τα παράνομα αλιεύματα είναι εσφαλμένη, δεδομένου ότι τα στοιχεία αυτά έγιναν δεκτά τόσο από την Επιτροπή όσο και από την ICCAT.

- 51 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, εφόσον δεν είναι υποχρεωτικό να ληφθεί υπόψη μια συγκεκριμένη χρονική περίοδος και εφόσον ο αποκλεισμός των ετών 2010-2011 έχει εφαρμογή σε όλα τα εμπλεκόμενα κράτη μέλη, δεν τίθεται, για τα έτη αυτά, ζήτημα αναλογικότητας. Περαιτέρω, είναι δύσκολο να προσδιοριστεί το νόμιμο και το παράνομο μέρος των αλιευμάτων ξιφία της Μεσογείου που πραγματοποιήθηκαν κατά τα έτη αυτά. Τέλος, εάν υποθεθεί ότι υπάρχει μια κάποια σταθερότητα όσον αφορά τα αλιεύματα, το νόμιμο μέρος των αλιευμάτων των ετών 2010 και 2011 δεν πρέπει να διαφέρει ουσιωδώς από τα νόμιμα αλιεύματα των επόμενων ετών. Δεδομένου ότι ελήφθησαν υπόψη τα επόμενα έτη, το αποτέλεσμα δεν πρέπει να διαφέρει ουσιωδώς. Επομένως, δεν υφίσταται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
- 52 Το εν λόγω θεσμικό όργανο επισημαίνει επίσης ότι, με την απόφαση της 29ης Οκτωβρίου 2009, Επιτροπή κατά Ιταλίας (C-249/08, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2009:672), το Δικαστήριο έκρινε ότι η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης, καθόσον, μεταξύ άλλων, παρέλειψε να ελέγξει, να επιθεωρήσει και να επιτηρήσει προσηκόντως την άσκηση της αλιείας, ιδίως όσον αφορά την τήρηση των διατάξεων που διέπουν τη διατήρηση επί του σκάφους και τη χρήση παρασυρόμενων διχτύων, και δεν μερίμνησε επαρκώς ώστε να ληφθούν κατάλληλα μέτρα έναντι των υπευθύνων για τις παραβάσεις του δικαίου της Ένωσης που διέπει τη διατήρηση επί του σκάφους και τη χρήση παρασυρόμενων διχτύων. Παρά την ως άνω απόφαση, υπάρχουν συγκεκριμένες και συγκλίνουσες ενδείξεις ότι οι παραβάσεις αυτές συνεχίστηκαν κατά τα έτη 2010 και 2011.
- 53 Κατά το Βασίλειο της Ισπανίας, το γεγονός ότι τα έτη 2010-2014 αποτέλεσαν την περίοδο αναφοράς που έλαβε υπόψη η ICCAT για τη χορήγηση του μεριδίου της Ένωσης επί του ΤΑC σχετικά με τον ξιφία της Μεσογείου δεν υποχρέωνε το Συμβούλιο να στηριχθεί στην ίδια χρονική περίοδο προκειμένου να κατανείμει τις ποσοστώσεις μεταξύ των επιμέρους κρατών μελών. Εξάλλου, η Ιταλική Δημοκρατία αποσιωπά το γεγονός ότι, κατά τα έτη 2010 και 2011, παρατηρήθηκε αύξηση των αλιευμάτων ξιφία της Μεσογείου στα χωρικά της ύδατα λόγω της χρήσης παράνομου εξοπλισμού, όπως παρασυρόμενων διχτύων, πράγμα το οποίο ήταν η αιτία για την κίνηση από την Επιτροπή διαδικασίας λόγω παραβάσεως και, στη συνέχεια, την αποστολή προειδοποιητικής επιστολής στο εν λόγω κράτος μέλος η οποία αφορούσε τον λόγο και τα έτη αυτά.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 54 Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως, η Ιταλική Δημοκρατία προσάπτει στο Συμβούλιο ότι παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας και ότι προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, καθόσον χρησιμοποίησε ως βάση υπολογισμού, για την κατανομή μεταξύ των κρατών μελών του ΤΑC που χορηγήθηκε στην Ένωση για το 2017, το ιστορικό των αλιευμάτων ξιφία της Μεσογείου κατά τη διάρκεια περιόδου αναφοράς αποτελούμενης από τα έτη 2012 έως 2015, εξαιρουμένων των ετών 2010 και 2011.
- 55 Καταρχάς, υπενθυμίζεται ότι η αρχή της αναλογικότητας, η οποία συγκαταλέγεται στις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, απαιτεί οι πράξεις των θεσμικών οργάνων της Ένωσης να μην υπερβαίνουν τα όρια του κατάλληλου και αναγκαίου μέτρου για την επίτευξη των θεμιτών σκοπών που επιδιώκει η σχετική ρύθμιση, με δεδομένο ότι, όταν υφίσταται δυνατότητα επιλογής μεταξύ περισσότερων του ενός κατάλληλων μέτρων, πρέπει να επιλέγεται το λιγότερο επαχθές και ότι τα δυσμενή αποτελέσματα που προκαλούνται δεν πρέπει να είναι δυσανάλογα σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς (απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 2017, Ισπανία κατά Συμβουλίου, C-128/15, EU:C:2017:3, σκέψη 71 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 56 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, όσον αφορά τον δικαστικό έλεγχο των προϋποθέσεων εφαρμογής της αρχής αυτής, λαμβανομένης υπόψη της ευρείας εξουσίας εκτίμησης που διαθέτει ο νομοθέτης της Ένωσης στον τομέα της κοινής αλιευτικής πολιτικής, η νομιμότητα μέτρου που έχει θεσπιστεί στον τομέα αυτόν μπορεί να θιγεί μόνον εάν το μέτρο είναι προδήλως ακατάλληλο σε σχέση με τον σκοπό τον οποίο επιδιώκει το αρμόδιο θεσμικό όργανο. Επομένως, το ζήτημα δεν είναι αν το μέτρο που θεσπίστηκε από τον νομοθέτη της Ένωσης ήταν το μόνο ή το καλύτερο δυνατό, αλλά αν ήταν προδήλως ακατάλληλο (αποφάσεις της 23ης Μαρτίου 2006, *Unitymark και North Sea Fishermen's Organisation*, C-535/03, EU:C:2006:193, σκέψεις 57 και 58 καθώς και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 11ης Ιανουαρίου 2017, *Ισπανία κατά Συμβουλίου*, C-128/15, EU:C:2017:3, σκέψη 72 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 57 Επιπλέον, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, όταν το Συμβούλιο καθορίζει τα ΤΑC και κατανέμει τις αλιευτικές δυνατότητες μεταξύ των κρατών μελών, καλείται να προβεί στην εκτίμηση μιας περίπλοκης οικονομικής κατάστασης, για την οποία διαθέτει ευρεία εξουσία εκτίμησης. Σε μια τέτοια περίπτωση, η διακριτική εξουσία που διαθέτει το Συμβούλιο δεν αφορά αποκλειστικά τον καθορισμό της φύσης και της έκτασης των διατάξεων που θα θεσπίσει, αλλά επίσης, έως έναν βαθμό, τη διαπίστωση των βασικών στοιχείων. Ο δικαστής, όταν ελέγχει την άσκηση της αρμοδιότητας αυτής, πρέπει να εξετάζει μόνον αν συντρέχει πρόδηλη πλάνη ή κατάχρηση εξουσίας ή αν η οικεία αρχή υπερέβη προδήλως τα όρια της εξουσίας εκτίμησης που διαθέτει (απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 2017, *Ισπανία κατά Συμβουλίου*, C-128/15, EU:C:2017:3, σκέψη 46 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 58 Εν προκειμένω, δεδομένης της ευρείας αυτής εξουσίας εκτίμησης, το γεγονός ότι τα έτη 2010-2014 αποτέλεσαν την περίοδο αναφοράς που έλαβε υπόψη η ICCAT για τη χορήγηση του μεριδίου της Ένωσης επί του ΤΑC σχετικά με τον ξιφία της Μεσογείου δεν υποχρέωνε το Συμβούλιο να λάβει υπόψη την ίδια αυτή χρονική περίοδο προκειμένου να κατανείμει τις ποσοστώσεις μεταξύ των επιμέρους εμπλεκόμενων κρατών μελών.
- 59 Εξάλλου, δεν αμφισβητείται ότι το Δικαστήριο διαπίστωσε, με την απόφαση της 29ης Οκτωβρίου 2009, *Επιτροπή κατά Ιταλίας* (C-249/08, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2009:672), ότι, κατά την περίοδο από το 1993 έως το 2005, η Ιταλική Δημοκρατία παρέλειψε, εν συνόψει, να ελέγξει, να επιθεωρήσει και να επιτηρήσει προσηκόντως, στην επικράτειά της και στα ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της, την άσκηση της αλιείας, ιδίως όσον αφορά την τήρηση των διατάξεων που διέπουν τη διατήρηση επί του σκάφους και τη χρήση παρασυρόμενων διχτύων, και να μεριμνήσει επαρκώς ώστε να ληφθούν κατάλληλα μέτρα έναντι των υπευθύνων για τις παραβάσεις του δικαίου της Ένωσης που διέπει τη διατήρηση επί του σκάφους και τη χρήση παρασυρόμενων διχτύων, επιβάλλοντας, μεταξύ άλλων, αποτρεπτικές κυρώσεις κατά των εν λόγω παραβατών. Ακολούθως, προκειμένου να εξακριβωθεί η συμμόρφωση της Ιταλικής Δημοκρατίας με την απόφαση αυτή, η Επιτροπή διενήργησε πρόσθετες επιθεωρήσεις για τα αλιεύματα των ετών 2010 και 2011. Από τις επιθεωρήσεις αυτές προέκυψε ότι οι διαπιστωθείσες με την εν λόγω απόφαση παραβάσεις συνεχίστηκαν κατά την περίοδο που ακολούθησε την έκδοση της απόφασης. Βάσει των επιθεωρήσεων αυτών, η Επιτροπή κίνησε, το 2011, νέα διαδικασία λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, στο πλαίσιο της οποίας απέστειλε, μεταξύ άλλων, προειδοποιητική επιστολή στην Ιταλική Δημοκρατία τον Σεπτέμβριο του 2011. Επιπλέον, από την υποβληθείσα στο Δικαστήριο δικογραφία προκύπτει ότι η Επιτροπή διενήργησε νέες επιτόπιες επιθεωρήσεις το 2012 και το 2013 προκειμένου να επαληθεύσει τις εγγυήσεις που παρέσχε το εν λόγω κράτος μέλος, στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, όσον αφορά τις βελτιώσεις σε θέματα επιτήρησης και ελέγχου της τήρησης της νομοθεσίας σχετικά με την απαγόρευση της χρήσης και της κατοχής παρασυρόμενων διχτύων. Από τις τελευταίες αυτές επιθεωρήσεις, ωστόσο, δεν προέκυψε καμία νέα περίπτωση παράβασης της εν λόγω νομοθεσίας και η διαδικασία περατώθηκε το 2014.
- 60 Συνεπώς, μολονότι το Δικαστήριο δεν διαπίστωσε, βάσει του άρθρου 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, ότι η Ιταλική Δημοκρατία δεν έλαβε, κατά τα έτη 2010 και 2011, τα μέτρα που συνεπαγόταν η εκτέλεση της απόφασης της 29ης Οκτωβρίου 2009, *Επιτροπή κατά Ιταλίας* (C-249/08, μη δημοσιευθείσα,

EU:C:2009:672), από το γενικότερο πλαίσιο που περιγράφηκε στην προηγούμενη σκέψη προκύπτει ότι το Συμβούλιο δεν υπερέβη την ευρεία εξουσία εκτίμησης που διαθέτει στον οικείο τομέα κρίνοντας ότι τα στοιχεία σχετικά με τα αλιεύματα των εν λόγω ετών ενείχαν ενδείξεις παρατυπιών και επιλέγοντας, ως εκ τούτου, να μην λάβει υπόψη τα στοιχεία αυτά για τους σκοπούς της κατανομής, μεταξύ των κρατών μελών, του TAC που χορηγήθηκε στην Ένωση για το 2017.

- 61 Κατά τα λοιπά, οι αιτιάσεις που αφορούν τον αποκλεισμό των ετών 2010 και 2011 δεν μπορούν, αυτές και μόνον, να κλονίσουν τη νομιμότητα της επιλογής του Συμβουλίου να λάβει υπόψη την περιλαμβανόμενη μεταξύ των ετών 2012 και 2015 περίοδο, δεδομένου ότι η Ιταλική Δημοκρατία δεν προέβαλε κανένα επιχείρημα ικανό να αποδείξει ότι η χρονική αυτή περίοδος είναι, αυτή καθεαυτήν, προδήλως ακατάλληλη για τους σκοπούς της κατανομής των ποσοστώσεων μεταξύ των επιμέρους εμπλεκόμενων κρατών μελών.
- 62 Επομένως, η περίοδος αναφοράς την οποία επέλεξε το Συμβούλιο για να καθορίσει την κατανομή, μεταξύ των κρατών μελών, του μεριδίου του TAC που χορηγήθηκε στην Ένωση για το 2017 δεν μπορεί να θεωρηθεί προδήλως ακατάλληλη.
- 63 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, ο έκτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του τρίτου και του όγδοου λόγου ακυρώσεως, με τους οποίους προβάλλονται παράβαση του άρθρου 17 ΣΕΕ και του άρθρου 16 του κανονισμού ΚΑΠ καθώς και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 64 Με τους λόγους αυτούς, οι οποίοι πρέπει να εξεταστούν από κοινού, η Ιταλική Δημοκρατία φρονεί, πρώτον, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αντιβαίνει στο άρθρο 17 ΣΕΕ. Συγκεκριμένα, ο κανονισμός αυτός δεν λαμβάνει υπόψη το κοινό συμφέρον της Ένωσης, καθώς τόσο η Επιτροπή όσο και το Συμβούλιο κάνουν λόγο για «συμβιβασμό» ο οποίος επιτεύχθηκε στο πλαίσιο της ICCAT, αλλά δεν διευκρινίζουν το όφελος που αποκόμισε η Ένωση από την αποδοχή της δραστηκής μείωσης των αλιευτικών δυνατοτήτων της όσον αφορά τον ξιφία της Μεσογείου. Η ύπαρξη όμως συμβιβασμού προϋποθέτει κατ' ανάγκην την παραίτηση από ένα όφελος συγκεκριμένης φύσης προκειμένου να αποκτηθεί άλλο όφελος διαφορετικής φύσης. Εν προκειμένω, ο εν λόγω κανονισμός είναι προϊόν όχι συμβιβασμού, αλλά του γεγονότος ότι θυσιάστηκαν μονομερώς τα συμφέροντα της Ένωσης.
- 65 Δεύτερον, η Ιταλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι η ειδική αρχή της σχετικής σταθερότητας, η οποία μνημονεύεται στο άρθρο 16 του κανονισμού ΚΑΠ και προσδιορίζεται με τις αιτιολογικές σκέψεις 35 έως 37 του κανονισμού αυτού, εφαρμόζεται στις περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης. Από την εν λόγω αρχή συνάγεται όμως ότι, όταν μια ποσόστωση καθορίζεται για την προστασία ενός είδους ιχθύων και τη διασφάλιση των μελλοντικών αλιευτικών δυνατοτήτων, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η εν γένει επισφαλής οικονομική κατάσταση των κοινοτήτων που εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από την αλιεία του είδους αυτού. Προς τούτο, πρέπει να επιδιώκεται εξισορρόπηση μεταξύ της ανάγκης περιορισμού της αλιείας του εν λόγω είδους, προκειμένου να διευκολυνθεί η αποκατάσταση του αποθέματος, και των κοινωνικοοικονομικών προβλημάτων που μπορούν να προκαλέσουν οι περιορισμοί αυτοί, πράγμα το οποίο ουδόλως συνέβη εν προκειμένω όσον αφορά τον ξιφία της Μεσογείου. Επιπροσθέτως, δεδομένου ότι η μείωση του ιστορικού μεριδίου που χορηγείται σε κάθε κράτος μέλος επιβλήθηκε ταυτόχρονα με την καθιέρωση του TAC των 10 500 τόνων καθώς και μιας νέας δεσμευτικής ποσόστωσης, οι αλιείς στερήθηκαν κάθε δυνατότητα αύξησης της παραγωγής τους πέραν του συνολικού αυτού ορίου, οπότε ήταν απαραίτητο, τουλάχιστον, να διατηρηθεί για τον τομέα της αλιείας της Ένωσης το ποσοστό που είχε προηγουμένως επιτευχθεί.

- 66 Τρίτον, παραβιάστηκε η αρχή της χρηστής διοίκησης, καθόσον ένα μέτρο τόσο επιζήμιο όσο ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν έπρεπε να έχει θεσπιστεί χωρίς ενδελεχή τεχνική αξιολόγηση που να αποδεικνύει ότι μόνον η επιλογή των ετών 2012-2015 ως περιόδου αναφοράς μπορούσε να καταστήσει δυνατό τον καθορισμό της κατανομής του μεριδίου της Ένωσης επί του ΤΑC βάσει αξιόπιστων στοιχείων και ότι, επομένως, η ζημία που υπέστη η Ιταλική Δημοκρατία λόγω της επιλογής αυτής ήταν αναπόφευκτη.
- 67 Κατά το Συμβούλιο, καταρχάς, μολονότι είναι πράγματι προς το συμφέρον της Ένωσης να λαμβάνονται υπόψη μόνον τα αριθμητικά στοιχεία που αφορούν τα αλιεύματα της περιόδου αναφοράς, ανεξαρτήτως της νομιμότητας των εν λόγω αλιευμάτων ή άλλων συναφών παραγόντων, η ομάδα εργασίας της ICCAT έλαβε, επιπλέον, υπόψη και άλλα στοιχεία. Στο πλαίσιο αυτό, το σχέδιο αποκατάστασης που κατάρτισε η ICCAT περιέχει ρητή αναφορά στις κοινωνικοοικονομικές συνέπειες. Πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι η αποκατάσταση του αποθέματος ξιφία της Μεσογείου είναι ο καλύτερος τρόπος για να εξασφαλιστεί βιώσιμη και οικονομικώς αποδοτική αλιεία στο μέλλον.
- 68 Περαιτέρω, όσον αφορά την αρχή της σχετικής σταθερότητας, το εν λόγω θεσμικό όργανο φρονεί, όπως φρονούν επίσης το Βασίλειο της Ισπανίας και η Επιτροπή, ότι οι δύο περίοδοι από τις οποίες αποτελείται το άρθρο 16, παράγραφος 1, του κανονισμού ΚΑΠ καλύπτουν δύο διαφορετικές περιπτώσεις. Συγκεκριμένα, στην πρώτη περίοδο κατοχυρώνεται η αρχή της σχετικής σταθερότητας για τις υφιστάμενες αλιευτικές δυνατότητες. Αντιθέτως, η δεύτερη περίοδος αφορά την κατανομή νέων αλιευτικών δυνατοτήτων. Όταν καθορίζονται νέες δυνατότητες, πρέπει επίσης να οριστεί, για πρώτη φορά, μια κλείδα κατανομής, λαμβανομένων υπόψη των συμφερόντων κάθε κράτους μέλους. Εξάλλου, η αρχή αυτή αφορά την κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ των κρατών μελών, και όχι την κατανομή τέτοιων δυνατοτήτων μεταξύ της Ένωσης και άλλων μερών. Επομένως, η εν λόγω αρχή δεν μπορεί να εφαρμοστεί εν προκειμένω.
- 69 Τέλος, δεδομένου ότι το Συμβούλιο διαθέτει ευρεία εξουσία εκτίμησης ως προς την επιλογή της περιόδου αναφοράς, ουδόλως ήταν υποχρεωμένο να αποδείξει ότι η επιλεγείσα περίοδος ήταν η μόνη η οποία καθιστούσε δυνατό τον καθορισμό της κατανομής του μεριδίου της Ένωσης επί του ΤΑC μεταξύ των διάφορων κρατών μελών βάσει αξιόπιστων στοιχείων, αλλά όφειλε να αποδείξει απλώς ότι η επιλογή της περιόδου αυτής καθιστούσε δυνατή την επίτευξη του εν λόγω σκοπού.
- 70 Το Βασίλειο της Ισπανίας είναι της γνώμης ότι οι λόγοι της επιλογής των ετών 2012-2015 ως περιόδου αναφοράς, καθώς και ο συνακόλουθος αποκλεισμός των ετών 2010 και 2011, έχουν ήδη εξηγηθεί επαρκώς και ότι η Ιταλική Δημοκρατία δεν απέδειξε ότι το Συμβούλιο υπερέβη τα όρια της εξουσίας εκτίμησης που διαθέτει στους τομείς αυτούς ή ότι ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας.
- 71 Η Επιτροπή εκτιμά ότι ουδόλως παραιτήθηκε μονομερώς από τα συμφέροντα της Ένωσης στο πλαίσιο της διαπραγμάτευσης αυτής και ότι η πρόταση κανονισμού δεν μπορεί να θεωρηθεί επιζήμια για τα συμφέροντα της Ένωσης. Αντιθέτως, φρονεί ότι προήγαγε ορθώς το κοινό συμφέρον της Ένωσης διεξάγοντας τη διαπραγμάτευση στο πλαίσιο της ICCAT κατά τρόπο σύμφωνο προς την ανατεθείσα εντολή και λαμβάνοντας υπόψη τα υπέρτερα συμφέροντα της Ένωσης, όπως είναι η ταχύτερη δυνατή αποκατάσταση του αποθέματος ξιφία της Μεσογείου, σύμφωνα με την υποχρέωση που προβλέπεται στο άρθρο 17 ΣΕΕ.
- 72 Με το υπόμνημα απαντήσεως, η Ιταλική Δημοκρατία εμμένει στο γεγονός ότι το άρθρο 16 του κανονισμού ΚΑΠ πρέπει να εξεταστεί στο σύνολό του και ότι, μολονότι η αρχή της σχετικής σταθερότητας καθορίζει κατ' αποκλειστικότητα τις υφιστάμενες αλιευτικές δυνατότητες, η αρχή αυτή συνδυάζεται, αντιθέτως, με άλλα συμφέροντα για τους σκοπούς του καθορισμού των νέων αλιευτικών δυνατοτήτων.

- 73 Με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι ο καθορισμός, για πρώτη φορά, μιας κλείδας κατανομής, λαμβανομένων υπόψη των συμφερόντων κάθε κράτους μέλους, είναι αναγκαίο να γίνει κατά το χρονικό σημείο καθιέρωσης ενός ΤΑC. Επομένως, η καθιέρωση ΤΑC συνεπάγεται, χωρίς καμία αμφιβολία, τη χορήγηση «νέων αλιευτικών δυνατοτήτων», κατά την έννοια του άρθρου 16 του κανονισμού ΚΑΠ. Το εν λόγω θεσμικό όργανο προσθέτει εξάλλου ότι, επειδή η κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ της Ένωσης και των τρίτων χωρών εξαρτάται από την ύπαρξη συμφωνίας με τις χώρες αυτές, είναι αδύνατον να επιβληθεί η εφαρμογή της αρχής της σχετικής σταθερότητας, η οποία αποτελεί εσωτερική αρχή της Ένωσης, στις εξωτερικές της σχέσεις. Το Συμβούλιο φρονεί ότι η αρχή αυτή δεν εφαρμόζεται ούτε στην κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ της Ένωσης και των λοιπών ΣΜΣ στο πλαίσιο της ICCAT ούτε στην κατανομή τους μεταξύ των κρατών μελών εντός της Ένωσης λόγω της καθιέρωσης νέου ΤΑC.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 74 Πρώτον, όσον αφορά την παράβαση του άρθρου 17 ΣΕΕ, υπενθυμίζεται ότι η παράγραφος 1 της διάταξης αυτής ορίζει ότι η Επιτροπή προάγει το κοινό συμφέρον της Ένωσης και αναλαμβάνει τις κατάλληλες πρωτοβουλίες για τον σκοπό αυτόν και ότι ασκεί τα συντονιστικά, εκτελεστικά και διαχειριστικά καθήκοντά της σύμφωνα με τους όρους που προβλέπουν οι Συνθήκες.
- 75 Σύμφωνα με το άρθρο 2 του κανονισμού ΚΑΠ, στον τομέα της αλιείας, το συμφέρον της Ένωσης συνίσταται ιδίως στο να εξασφαλιστούν η βιώσιμη εκμετάλλευση και διαχείριση, καθώς και η διατήρηση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων και του θαλάσσιου περιβάλλοντος, με στόχο την προοδευτική αποκατάσταση και διατήρηση των πληθυσμών των αποθεμάτων ιχθύων πάνω από τα επίπεδα βιομάζας που μπορούν να εξασφαλίσουν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση. Οι σκοποί αυτοί επιδιώκονται από την Ένωση, μεταξύ άλλων, με τη θέσπιση από το Συμβούλιο, κατόπιν πρότασης της Επιτροπής, μέτρων σχετικών με τον καθορισμό και την κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων, όπως είναι τα μέτρα που θεσπίστηκαν με τον κανονισμό 2017/127 και τον προσβαλλόμενο κανονισμό.
- 76 Η επιδίωξη των σκοπών αυτών πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη στο πλαίσιο των εξωτερικών σχέσεων της Ένωσης στον τομέα της αλιείας, δηλαδή κατά τις διαπραγματεύσεις που διεξάγονται στο πλαίσιο των περιφερειακών οργανισμών. Τέτοια περίπτωση συντρέχει όταν η Ένωση καλείται να διατυπώσει την άποψή της κατά τη διαπραγμάτευση στο πλαίσιο της ICCAT, οργανισμού υπεύθυνου για τη λήψη μέτρων ικανών να εξασφαλίσουν τη μακροπρόθεσμη διατήρηση και τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στην περιοχή που υπάγεται στην αρμοδιότητά του.
- 77 Εν προκειμένω, επισημαίνεται αφενός, όπως εκθέτει η Επιτροπή, ότι η Ένωση, στο πλαίσιο της ICCAT, υποστηρίζει τη θέσπιση μέτρων διατήρησης και διαχείρισης των αποθεμάτων ιχθύων στην περιοχή της Σύμβασης ICCAT, συμπεριλαμβανομένων των ΤΑC, μέτρων τα οποία στηρίζονται στις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, προκειμένου να επιτευχθεί ο αναφερόμενος στο άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού ΚΑΠ σκοπός, δηλαδή η αποκατάσταση και διατήρηση του πληθυσμού των αλιευόμενων ειδών πάνω από τα επίπεδα εκείνα που μπορούν να εξασφαλίσουν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση. Στο πλαίσιο της ICCAT, η ανάγκη να αντιμετωπιστεί η κατάσταση της υπέρμετρης αλιείας του εν λόγω αποθέματος ιχθύων αναγνωρίστηκε με την έκδοση της σύστασης 16-05, η οποία προέβλεπε την εφαρμογή, από το 2017, σχεδίου αποκατάστασης διάρκειας δεκαπέντε ετών και την καθιέρωση, για το ίδιο έτος, ενός ΤΑC 10 500 τόνων, η δε αρχή η οποία διέπει το εν λόγω ΤΑC και η τιμή αυτού αποτυπώθηκαν, εν συνεχεία, στον κανονισμό 2017/127. Η ως άνω σύσταση, στην οποία παραπέμπουν οι αιτιολογικές σκέψεις 9 έως 11 του προσβαλλόμενου κανονισμού, προέβλεπε επιπλέον ότι ο καθορισμός της κλείδας κατανομής του εν λόγω ΤΑC μεταξύ των ΣΜΣ έπρεπε να γίνει βάσει διαφανών και αντικειμενικών κριτηρίων, συμπεριλαμβανομένων κριτηρίων περιβαλλοντικής και κοινωνικοοικονομικής φύσης, καθώς και βάσει των κριτηρίων του ψηφίσματος 15-13 της ICCAT, σχετικά με την κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων.

- 78 Αφετέρου, η εντολή που δόθηκε στην Επιτροπή, προκειμένου να διεξαγάγει τις διαπραγματεύσεις εξ ονόματος της Ένωσης στο πλαίσιο της ICCAT, της παρείχε μια κάποια ευελιξία συναφώς. Ωστόσο, ο στόχος της Επιτροπής ήταν να χορηγηθεί στην Ένωση, για το 2017, τουλάχιστον το 70 % του ΤΑC για τον ξιφία της Μεσογείου. Βάσει όμως του συμβιβασμού στον οποίο κατέληξαν τα ΣΜΣ, χορηγήθηκε στην Ένωση ποσόστωση 70,756 % του ΤΑC των 10 500 τόνων.
- 79 Επομένως, το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων που διεξήγαγε η Επιτροπή καταδεικνύει ότι η τελευταία όχι μόνον δεν υπερέβη τα όρια της εντολής της, αλλά επίσης χρησιμοποίησε το περιθώριο χειρισμών που διέθετε προβάλλοντας την ανάγκη βιώσιμης διαχείρισης των αποθεμάτων ξιφία της Μεσογείου, προς όφελος όλων των ενδιαφερόμενων μερών, οπότε το εν λόγω θεσμικό όργανο δεν παρέβη το άρθρο 17 ΣΕΕ κατά τις διαπραγματεύσεις αυτές.
- 80 Δεύτερον, όσον αφορά τις αιτιάσεις της Ιταλικής Δημοκρατίας ως προς την αρχή της σχετικής σταθερότητας, πρέπει να υπομνησθεί ότι η αρχή αυτή απηχεί ένα κριτήριο κατανομής, μεταξύ των κρατών μελών, των αλιευτικών δυνατοτήτων της Ένωσης υπό τη μορφή ποσοστώσεων χορηγούμενων στα εν λόγω κράτη. Επομένως, η αρχή αυτή δεν παρέχει στους αλιείς καμία διασφάλιση αλίευσης συγκεκριμένης ποσότητας ιχθύων, δεδομένου ότι η απαίτηση περί σχετικής σταθερότητας πρέπει να θεωρηθεί ότι σημαίνει μόνον τη διατήρηση δικαιώματος σταθερού ποσοστού στην κατανομή αυτήν για κάθε κράτος μέλος (απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2007, *Cofradía de pescadores «San Pedro» de Bermeo* κ.λπ. κατά Συμβουλίου, C-6/06 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2007:702, σκέψη 53).
- 81 Εν προκειμένω, η Ιταλική Δημοκρατία φρονεί ότι η αρχή της σχετικής σταθερότητας εφαρμόζεται, αφενός, εντός της Ένωσης και στις σχέσεις της Ένωσης με τις τρίτες χώρες και, αφετέρου, όχι μόνον για την κατανομή των υφιστάμενων αλιευτικών δυνατοτήτων, αλλά και για τις «νέες αλιευτικές δυνατότητες». Αντιθέτως, το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο συναφώς από την Επιτροπή και το Βασίλειο της Ισπανίας, είναι της γνώμης ότι η αρχή αυτή εφαρμόζεται μόνον στο εσωτερικό της Ένωσης και μόνον για τις υφιστάμενες αλιευτικές δυνατότητες.
- 82 Όσον αφορά τη δυνατότητα εφαρμογής της αρχής της σχετικής σταθερότητας στο μερίδιο του ΤΑC που χορηγήθηκε συνολικά στην Ένωση από την ICCAT, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 16, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού ΚΑΠ διευκρινίζει ότι η κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων «μεταξύ κρατών μελών» διασφαλίζει τη σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων «κάθε κράτους μέλους» για κάθε απόθεμα ιχθύων ή τύπο αλιείας. Επιπλέον, από την αιτιολογική σκέψη 35 του κανονισμού αυτού προκύπτει ότι, δεδομένης, μεταξύ άλλων, της εξάρτησης ορισμένων παράκτιων κοινοτήτων από τις αλιευτικές δραστηριότητες, είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί η σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων μέσω του επιμερισμού αλιευτικών δυνατοτήτων «μεταξύ των κρατών μελών», ο οποίος θα στηρίζεται στην κατανομή ενός προβλέψιμου μεριδίου των αποθεμάτων «για κάθε κράτος μέλος».
- 83 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η αρχή της σχετικής σταθερότητας εφαρμόζεται μόνον όσον αφορά την κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων εντός της Ένωσης και όχι στο πλαίσιο των εξωτερικών σχέσεων της Ένωσης.
- 84 Όσον αφορά τη δυνατότητα εφαρμογής της αρχής αυτής στις «νέες αλιευτικές δυνατότητες», πρέπει καταρχάς να τονισθεί ότι το άρθρο 16, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού ΚΑΠ ορίζει ότι, «κατά την κατανομή νέων αλιευτικών δυνατοτήτων», λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα κάθε κράτους μέλους.
- 85 Περαιτέρω, υπενθυμίζεται ότι, όσον αφορά τον κανονισμό 2371/2002, ο οποίος προηγήθηκε του κανονισμού ΚΑΠ, και, ειδικότερα, το άρθρο 20 του κανονισμού 2371/2002, το οποίο αφορά, όπως και το άρθρο 16 του κανονισμού ΚΑΠ, την κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ των «υφιστάμενων αλιευτικών δυνατοτήτων» και των

«νέων αλιευτικών δυνατοτήτων», οι οποίες διαλαμβάνονται, αντιστοίχως, στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου αυτού (πρβλ. απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2007, Ισπανία κατά Συμβουλίου, C-141/05, EU:C:2007:653, σκέψη 85).

- 86 Ενώ οι «υφιστάμενες αλιευτικές δυνατότητες» αντιστοιχούν στις αλιευτικές δυνατότητες που έχουν ήδη κατανεμηθεί μεταξύ των κρατών μελών, οι «νέες αλιευτικές δυνατότητες» είναι εκείνες οι οποίες κατανέμονται για πρώτη φορά μεταξύ των κρατών αυτών.
- 87 Συναφώς, όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, η απαίτηση περί σχετικής σταθερότητας θεωρείται ότι σημαίνει τη διατήρηση σταθερού ποσοστού για κάθε κράτος μέλος και συνεπάγεται ότι η αρχικώς ορισθείσα κλείδα κατανομής θα εξακολουθήσει να τυγχάνει εφαρμογής ενόσω δεν εκδίδεται τροποποιητικός κανονισμός (απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2007, Ισπανία κατά Συμβουλίου, C-141/05, EU:C:2007:653, σκέψη 86 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Η απαίτηση αυτή τυγχάνει, επομένως, εφαρμογής μόνον όταν έχει ήδη πραγματοποιηθεί κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων, δηλαδή όταν πρόκειται για «υφιστάμενες αλιευτικές δυνατότητες».
- 88 Αντιθέτως, δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής όταν δεν έχει ακόμη καθοριστεί κλείδα κατανομής μεταξύ των κρατών μελών. Στην περίπτωση αυτήν, δηλαδή κατά την κατανομή «νέων αλιευτικών δυνατοτήτων», το άρθρο 16, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού ΚΑΠ προβλέπει μόνον ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη «τα συμφέροντα κάθε κράτους μέλους», η δε έννοια του συμφέροντος μπορεί μεν να περιλαμβάνει την ανάγκη διαφύλαξης της σχετικής σταθερότητας στις αλιευτικές δραστηριότητες, αλλά όμως δεν περιορίζεται στην ανάγκη αυτήν (απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2007, Ισπανία κατά Συμβουλίου, C-141/05, EU:C:2007:653, σκέψη 87).
- 89 Εν προκειμένω, ελλείψει ρύθμισης περί περιορισμού των αλιευτικών δυνατοτήτων για τον ξιφία της Μεσογείου πριν από την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, με τον κανονισμό αυτόν, καθορίστηκαν «νέες αλιευτικές δυνατότητες», κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, του κανονισμού ΚΑΠ.
- 90 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η αρχή της σχετικής σταθερότητας, όπως διατυπώνεται στο άρθρο 16, παράγραφος 1, του κανονισμού ΚΑΠ, εφαρμόζεται μόνον στις υφιστάμενες αλιευτικές δυνατότητες εντός της Ένωσης και, κατά συνέπεια, δεν εφαρμόζεται ούτε στην κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ της Ένωσης και των ΣΜΣ στο πλαίσιο της ICCAT ούτε στην κατανομή νέων αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ κρατών μελών εντός της Ένωσης λόγω της καθιέρωσης, όπως στην περίπτωση της υπό κρίση υπόθεσης, νέου ΤΑC.
- 91 Συνεπώς, εκδίδοντας τον προσβαλλόμενο κανονισμό, το Συμβούλιο δεν παραβίασε την αρχή αυτή.
- 92 Τρίτον, όσον αφορά την αρχή της χρηστής διοίκησης, όπως διατυπώνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι λόγοι για τους οποίους ο νομοθέτης της Ένωσης επέλεξε τα έτη 2012-2015 ως περίοδο αναφοράς, αποκλείοντας τα έτη 2010 και 2011, έχουν ήδη υπομνησθεί με τις σκέψεις 45, 46 και 60 της παρούσας απόφασης.
- 93 Εν πάση περιπτώσει, κατά πάγια νομολογία, και όπως προκύπτει από τη σκέψη 57 της παρούσας απόφασης, μια τέτοια επιλογή εμπίπτει στην εξουσία εκτίμησης του Συμβουλίου, τόσο ως προς τον καθορισμό της φύσης και της έκτασης των διατάξεων που θα θεσπίσει, όσο και, έως έναν βαθμό, ως προς τα βασικά στοιχεία. Στο πλαίσιο αυτό, ο δικαστικός έλεγχος πρέπει να περιορίζεται στην εξέταση του ζητήματος αν η προσβαλλόμενη πράξη ενέχει πρόδηλη πλάνη ή κατάχρηση εξουσίας ή αν η οικεία αρχή υπερέβη προδήλως τα όρια της εξουσίας εκτίμησης που διαθέτει.

- 94 Συναφώς, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 58 έως 62 της παρούσας απόφασης, δεν ευσταθεί η αιτίαση ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως αποφασίζοντας να καταλείψει, μεταξύ των κρατών μελών, το μερίδιο της Ένωσης επί του ΤΑC για το 2017 με βάση το ιστορικό των αλιευμάτων ξιφία της Μεσογείου κατά τη διάρκεια περιόδου αναφοράς η οποία περιλαμβάνει τα έτη 2012 έως 2015.
- 95 Στο πλαίσιο αυτό, δεν μπορεί να προσαφθεί στο Συμβούλιο ότι παραβίασε την αρχή της χρηστής διοίκησης παραλείποντας να δικαιολογήσει την επιλογή της ως άνω περιόδου αναφοράς βάσει «ενδεδειγμένων τεχνικών μελέτης», καθώς από τα τεχνικά στοιχεία που προσκόμισε η Επιτροπή προέκυπτε, ακριβώς, ότι οι ποσότητες αλιευμάτων των ετών 2010 και 2011 δεν μπορούσαν να ληφθούν υπόψη.
- 96 Κατόπιν των ανωτέρω, ο τρίτος και ο όγδοος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι.

Επί του τέταρτου και του δέκατου λόγου ακυρώσεως, με τους οποίους προβάλλεται παραβίαση των αρχών της μη αναδρομικότητας, της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 97 Με τους λόγους αυτούς, οι οποίοι πρέπει να εξεταστούν από κοινού, η Ιταλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει τις αρχές της μη αναδρομικότητας, της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον εκδόθηκε στα τέλη Ιουλίου του 2017 και άρχισε να παράγει τα αποτελέσματά του την 1η Ιανουαρίου 2017, ενώ είχε ήδη παρέλθει κατά το ήμισυ η περίοδος αλιείας του ξιφία της Μεσογείου, η οποία εκτείνεται από την 1η Απριλίου έως τις 31 Δεκεμβρίου. Συγκεκριμένα, αντιθέτως προς τα αναφερόμενα στην αιτιολογική του σκέψη 12, ο προσβαλλόμενος κανονισμός, για πρώτη φορά σε σχέση με την πρακτική των προηγούμενων δεκαετιών, καθιέρωσε συγχρόνως δεσμευτικό ΤΑC, δραστική μείωση του ποσοστού της Ένωσης επί του εν λόγω ΤΑC σε σχέση με το επίπεδο των προηγούμενων ετών και κατανομή του μεριδίου της Ένωσης μεταξύ των κρατών μελών. Μια τέτοια «επαναστατική» αλλαγή στις συνθήκες παραγωγής όσον αφορά τον τομέα της αλιείας της Ένωσης έπρεπε να έχει τύχει κατάλληλης προετοιμασίας και να έχει γνωστοποιηθεί αρκετά νωρίτερα, προκειμένου τα εμπλεκόμενα μέρη να έχουν τη δυνατότητα να προσαρμοστούν στην αλλαγή αυτή.
- 98 Ο νομοθέτης της Ένωσης παραβίασε επίσης τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον είναι ζωτικής σημασίας να μπορεί κάθε επιχειρηματίας του οικείου τομέα να βασίζεται σε σταθερό κανονιστικό πλαίσιο, τυχόν τροποποιήσεις του οποίου θα μπορούν, τουλάχιστον, να προβλεφθούν.
- 99 Το Συμβούλιο επισημαίνει, αφενός, ότι είχε ήδη καθοριστεί ΤΑC για τον ξιφία της Μεσογείου, εν προκειμένω με τον κανονισμό 2017/127, ο οποίος εκδόθηκε τον Ιανουάριο του 2017, τούτο δε μολονότι, κατά τον χρόνο εκείνο, δεν είχε ακόμη επιτευχθεί συμφωνία για την κατανομή του εν λόγω ΤΑC στο πλαίσιο της ICCAT, και, αφετέρου, ότι η περίοδος αλιείας του ξιφία της Μεσογείου εκτείνεται από την 1η Απριλίου έως τις 31 Δεκεμβρίου.
- 100 Κατά το ως άνω θεσμικό όργανο, είναι προφανές ότι το ΤΑC αυτό έπρεπε, ακολούθως, να τροποποιηθεί ώστε να μειωθεί στο επίπεδο του χορηγηθέντος στην Ένωση μεριδίου του ΤΑC, αφ' ης στιγμής το εν λόγω μερίδιο θα είχε καθοριστεί από την ICCAT. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορούσε να υπάρχει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ως προς το γεγονός ότι θα χορηγούνταν συγκεκριμένη ποσόστωση στην Ιταλική Δημοκρατία. Ομοίως, επίκληση της αρχής της ασφάλειας δικαίου μπορούσε να γίνει λυσιτελώς μόνον αφ' ης στιγμής καθορίστηκαν το ΤΑC, καθώς και το μερίδιο της Ένωσης σε αυτό, και πραγματοποιήθηκε η κατανομή του μεταξύ των κρατών μελών. Έως

τότε, για κάθε αλιευτική δραστηριότητα που διεξήχθη πριν από τον καθορισμό των ποσοστώσεων αυτών, έπρεπε να ληφθεί υπόψη ότι υπήρχε κάποια αβεβαιότητα και απαιτείτο προσοχή, με αποτέλεσμα να μην πληρούνται οι αναγκαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

- 101 Επιπλέον, εάν το Συμβούλιο είχε αναμείνει την έκδοση της τελικής απόφασης της ICCAT, θα ήταν σε θέση να καθορίσει τις ποσοστώσεις των κρατών μελών για το 2017 μόλις τον Οκτώβριο του 2017. Μια απόφαση όμως η οποία θα εκδιδόταν στο τέλος του 2017, αλλά θα είχε αρχίσει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου του έτους αυτού, και σύμφωνα με την οποία θα έπρεπε να μειωθούν τα αλιεύματα ξιφία της Μεσογείου θα έθιγε ασφαλώς περισσότερο την ασφάλεια δικαίου.
- 102 Το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζει ότι η αναδρομική εφαρμογή πράξεων του δικαίου της Ένωσης στον τομέα της αλιείας είναι απολύτως συνήθης.
- 103 Η Επιτροπή εκτιμά ότι, από τα στοιχεία σχετικά με τα αλιεύματα σε επίπεδο Ένωσης όσον αφορά τον ξιφία της Μεσογείου, προκύπτει συνολική ποσότητα 5 125 τόνων για το 2016 έναντι 4 793,4 τόνων για το 2017, έτος κατά το οποίο η ποσόστωση που χορηγήθηκε στην Ένωση ήταν 7 410 τόνοι. Η μείωση αυτή των αλιευμάτων που καταγράφηκε το 2017 οφείλεται εν μέρει στην επιβολή της περιόδου απαγόρευσης της αλιείας κατά τους τρεις πρώτους μήνες του εν λόγω έτους και εν μέρει στην ελάττωση των αλιευμάτων, σε σχέση με το 2016, η οποία παρατηρήθηκε από τον Απρίλιο του 2017, μήνα έναρξης της περιόδου αλιείας του ξιφία της Μεσογείου.
- 104 Η ελάττωση όμως αυτή δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να συνδεθεί ευθέως με τη μείωση, κατά λιγότερο από 600 τόνους, που επιβλήθηκε κατόπιν της απόφασης της ICCAT περί καθορισμού του μεριδίου της Ένωσης στο 70,756 % του TAC. Συγκεκριμένα, τα αλιεύματα ξιφία της Μεσογείου κατά τη διάρκεια του 2017 ήταν πολύ λιγότερα από τα επιτρεπόμενα δυνάμει του προσβαλλόμενου κανονισμού.
- 105 Επιπλέον, από την έναρξη της αλιευτικής περιόδου του 2017, τα αλιεύματα ακολουθούσαν πτωτική πορεία σε σχέση με εκείνα του προηγούμενου έτους. Η τάση αυτή συνεχίστηκε καθ' όλη τη διάρκεια της αλιευτικής περιόδου του 2017, ακόμη και μετά την έναρξη ισχύος, στα τέλη Ιουλίου του 2017, του προσβαλλόμενου κανονισμού. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί βασίμως να υποστηριχθεί ότι, με την έναρξη ισχύος των διατάξεων του προσβαλλόμενου κανονισμού, παραβιάστηκαν οι αρχές της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης ή της ασφάλειας δικαίου.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 106 Όσον αφορά, πρώτον, την αναδρομική ισχύ του προσβαλλόμενου κανονισμού, υπενθυμίζεται ότι, μολονότι, κατά γενικό κανόνα, η αρχή της ασφάλειας δικαίου δεν επιτρέπει σε πράξη της Ένωσης να έχει ως χρονικό σημείο αφετηρίας ημερομηνία προγενέστερη της δημοσίευσής της, μπορεί, κατ' εξαίρεση, να συμβεί το αντίθετο, όταν το απαιτεί ο προς επίτευξη σκοπός γενικού συμφέροντος και προστατεύεται δεόντως η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των ενδιαφερομένων, καθώς και στο μέτρο που από τη διατύπωση, τους σκοπούς ή την οικονομία των οικείων κανόνων προκύπτει σαφώς ότι πρέπει να τους αναγνωριστεί τέτοιο αποτέλεσμα (απόφαση της 19ης Μαρτίου 2009, Mitsui & Co. Deutschland, C-256/07, EU:C:2009:167, σκέψη 32 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 107 Δεν αμφισβητείται ότι η καθιέρωση TAC ύψους 10 500 τόνων για τον ξιφία της Μεσογείου είχε ήδη προβλεφθεί με τον κανονισμό 2017/127, με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2017. Επομένως, έστω και εάν έπρεπε ακόμη να καθοριστεί η κατανομή, μεταξύ των κρατών μελών, του μεριδίου της Ένωσης στο εν λόγω TAC, επί της αρχής η δημιουργία νέων αλιευτικών δυνατοτήτων ήταν δεδομένη από τον Ιανουάριο του 2017, δηλαδή πριν από την έναρξη, την 1η Απριλίου 2017, της περιόδου αλιείας του ξιφία της Μεσογείου. Συνεπώς, όπως παραδέχεται η Ιταλική Δημοκρατία, η μείωση του ιστορικού μεριδίου αποφασίστηκε ως συνακόλουθο της καθιέρωσης του TAC.

- 108 Επιπλέον, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 9 έως 11 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο, με τον κανονισμό αυτόν, επιδίωξε μεταξύ άλλων να συμμορφωθεί με το μερίδιο του ΤΑC για τον ξιφία της Μεσογείου που ορίστηκε στο πλαίσιο της ICCAT για το 2017. Δεδομένου όμως ότι η επίσημη έγκριση της κατανομής του ΤΑC για το εν λόγω είδος έγινε μόλις στις 18 Απριλίου 2017, ο σκοπός αυτός μπορούσε να επιτευχθεί μόνον με την πρόβλεψη ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός θα εφαρμοζόταν με αναδρομική ισχύ, από την 1η Ιανουαρίου του ίδιου έτους.
- 109 Εξάλλου, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, διαπιστώνεται ότι, κατά τον χρόνο έναρξης ισχύος του προσβαλλόμενου κανονισμού, στις 30 Ιουλίου 2017, οι αλιευτικές δυνατότητες για τον ξιφία της Μεσογείου κάθε άλλο παρά είχαν εξαντληθεί. Συγκεκριμένα, κατά την περίοδο από την 1η Απριλίου 2017, ημερομηνία έναρξης της περιόδου αλιείας του είδους αυτού, έως τα τέλη Ιουλίου του 2017, είχε αλιευθεί στην Ένωση ποσότητα ξιφία της Μεσογείου λίγο μεγαλύτερη των 2 298,3 τόνων από τους 7 410 τόνους που αντιστοιχούσαν στο μερίδιο της Ένωσης επί του ΤΑC για το 2017. Από την υποβληθείσα στο Δικαστήριο δικογραφία προκύπτει ότι, κατά την ίδια περίοδο, οι Ιταλοί αλιείς αλιεύσαν περίπου 1 271,3 τόνους ξιφία της Μεσογείου, ενώ η ποσόστωση που είχε χορηγηθεί στην Ιταλική Δημοκρατία με τον προσβαλλόμενο κανονισμό ήταν 3 736 τόνοι.
- 110 Πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να υπογραμμιστεί ότι η ποσόστωση αυτή δεν είχε συμπληρωθεί ούτε στις 31 Δεκεμβρίου 2017, δεδομένου ότι οι Ιταλοί αλιείς αλιεύσαν μόλις 2 285,3 τόνους ξιφία της Μεσογείου, δηλαδή το 61,16 % της ποσόστωσης.
- 111 Όσον αφορά, δεύτερον, τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, επισημαίνεται ότι η πρώτη από αυτές επιτάσσει, μεταξύ άλλων, οι κανόνες δικαίου να είναι σαφείς και ακριβείς, τα δε αποτελέσματά τους να μπορούν να προβλεφθούν, ιδίως όταν οι εν λόγω κανόνες ενδέχεται να έχουν δυσμενείς συνέπειες για τους ιδιώτες και τις επιχειρήσεις (πρβλ. απόφαση της 17ης Οκτωβρίου 2018, *Klohn*, C-167/17, EU:C:2018:833, σκέψη 50 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 112 Το δικαίωμα επίκλησης της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, το οποίο αποτελεί απόρροια της αρχής της ασφάλειας δικαίου, αναγνωρίζεται σε κάθε ιδιώτη ευρισκόμενο σε κατάσταση από την οποία προκύπτει ότι η διοίκηση της Ένωσης του δημιούργησε βάσιμες προσδοκίες. Αποτελούν διαβεβαιώσεις ικανές να δημιουργήσουν τέτοιες προσδοκίες οι ακριβείς, ανεπιφύλακτες και συγκλίνουσες πληροφορίες που προέρχονται από έγκριτες και αξιόπιστες πηγές, όποια και αν είναι η μορφή υπό την οποία γνωστοποιούνται. Αντιθέτως, κανείς δεν μπορεί να επικαλεστεί παραβίαση της αρχής αυτής εάν η διοίκηση δεν του έχει δώσει συγκεκριμένες διαβεβαιώσεις. Ομοίως, όταν ένας προνοητικός και ενημερωμένος επιχειρηματίας είναι σε θέση να προβλέψει τη θέσπιση μέτρου της Ένωσης ικανού να βλάψει τα συμφέροντά του, δεν μπορεί να επικαλεστεί την αρχή αυτή μετά τη λήψη του εν λόγω μέτρου (πρβλ. απόφαση της 17ης Μαρτίου 2011, *AJD Tuna*, C-221/09, EU:C:2011:153, σκέψεις 71 έως 73 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 113 Εν προκειμένω, οι επιχειρηματίες του αλιευτικού τομέα της Ιταλίας δεν μπορούσαν βασίμως να επικαλεστούν παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, διότι οι επιχειρηματίες αυτοί ήταν σε θέση, λόγω του καθορισμού του ΤΑC για τον ξιφία της Μεσογείου με τη δημοσίευση του κανονισμού 2017/127, να προβλέψουν ότι επρόκειτο να καθοριστούν νέες αλιευτικές δυνατότητες ενόψει της κατανομής, μεταξύ των κρατών μελών, του μεριδίου του ΤΑC που επρόκειτο να χορηγηθεί στην Ένωση. Όπως υπομνήσθηκε με τη σκέψη 107 της παρούσας απόφασης, η αρχή περί κατανομής νέων αλιευτικών δυνατοτήτων, μολοντί έπρεπε ακόμη να καθοριστεί το ακριβές επίπεδο των δυνατοτήτων αυτών, ήταν γνωστή κατά την ημερομηνία έναρξης της περιόδου αλιείας του ξιφία της Μεσογείου.
- 114 Δεν μπορεί, επιπλέον, να προσαφθεί στο Συμβούλιο ότι παρέσχε στους επιχειρηματίες του αλιευτικού τομέα της Ιταλίας οποιαδήποτε διαβεβαίωση όσον αφορά το ακριβές ύψος της αλιευτικής ποσόστωσης που θα τους χορηγούνταν με τον προσβαλλόμενο κανονισμό.

- 115 Τέλος, όπως ορθώς υποστηρίζει το Συμβούλιο, λυσιτελής επίκληση της αρχής της ασφάλειας δικαίου ήταν δυνατή μόνον μετά την κατανομή του ΤΑC μεταξύ των κρατών μελών, πράγμα το οποίο δεν είχε συμβεί πριν από την έναρξη ισχύος του προσβαλλόμενου κανονισμού.
- 116 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι ο τέταρτος και ο δέκατος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι.

Επί του έβδομου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 258 και 260 ΣΛΕΕ

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 117 Η Ιταλική Δημοκρατία παρατηρεί ότι η διαδικασία λόγω παραβάσεως την οποία κίνησε η Επιτροπή, το 2011, βάσει του άρθρου 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, λόγω της εικαζόμενης χρήσης παρασυρόμενων διχτύων από Ιταλούς αλιείς, περατώθηκε από το εν λόγω θεσμικό όργανο το 2014. Κατά συνέπεια, η επιλογή να εξαιρεθούν τα έτη 2010 και 2011 από την περίοδο αναφοράς για τους σκοπούς του καθορισμού των ποσοστώσεων των κρατών μελών σημαίνει ότι το Συμβούλιο σκόπευε, στην πράξη, να επιβάλει κύρωση κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας λόγω παράβασης της υποχρέωσής της να ελέγχει την απαγόρευση της χρήσης τέτοιων εξοπλισμών. Τα άρθρα 258 και 260 ΣΛΕΕ παρέχουν, όμως, μόνον στην Επιτροπή την αρμοδιότητα να στρέφεται κατά των κρατών μελών που διαπράττουν παραβάσεις, ενώ το Συμβούλιο δεν έχει καμία αρμοδιότητα να λαμβάνει, έστω υπό τη μορφή κανονισμού, μέτρα για την επιβολή κυρώσεων στα κράτη μέλη λόγω παραβάσεων των υποχρεώσεων που υπέχουν από το δίκαιο της Ένωσης. Ως εκ τούτου, ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει παράβαση των άρθρων 258 και 260 ΣΛΕΕ.
- 118 Το Συμβούλιο φρονεί ότι το επιχείρημα αυτό δεν λαμβάνει υπόψη τη φύση και τον σκοπό του προσβαλλόμενου κανονισμού. Ήταν αναγκαίο να επιτευχθεί συμφωνία με τα λοιπά ΣΜΣ ως προς το ΤΑC, καθώς και ως προς το μερίδιο της Ένωσης επί του ΤΑC αυτού, και να καθοριστεί περίοδος αναφοράς προκειμένου να είναι δυνατή η λήψη απόφασης σχετικά με την κατανομή του εν λόγω μεριδίου μεταξύ των κρατών μελών βάσει αξιόπιστων στοιχείων. Όσον αφορά τον καθορισμό του μεριδίου της Ένωσης επί του ΤΑC για τον ξιφία της Μεσογείου, η ICCAT στηρίχθηκε όχι μόνον στα αριθμητικά στοιχεία περί αλιευμάτων, αλλά και σε άλλα κριτήρια. Το εν λόγω μερίδιο πάντως δεν απείχε πολύ από τα αριθμητικά αυτά στοιχεία (περίπου 70 % του ΤΑC, αντί 75 %). Εν προκειμένω, ουδόλως συντρέχει περίπτωση επιβολής κύρωσης κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, δεδομένου ότι το αποτέλεσμα της εν λόγω διαπραγμάτευσης στο πλαίσιο της ICCAT επηρέασε επίσης τα λοιπά εμπλεκόμενα κράτη μέλη.
- 119 Όσον αφορά την κατανομή, μεταξύ των κρατών μελών, του μεριδίου της Ένωσης επί του ΤΑC, η επιλογή μιας πρόσφατης περιόδου τεσσάρων ετών, δηλαδή των ετών 2012 έως 2015, είναι a priori απολύτως εύλογη, ελλείψει κανόνα που να επιβάλλει την επιλογή συγκεκριμένης χρονικής περιόδου.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 120 Όπως υπομνήσθηκε με τις σκέψεις 56, 69 και 93 της παρούσας απόφασης, στον τομέα της αλιείας, ο νομοθέτης της Ένωσης διαθέτει ευρεία εξουσία εκτίμησης, η οποία αντιστοιχεί στις πολιτικές ευθύνες που του αναθέτουν τα άρθρα 40 έως 43 ΣΛΕΕ, και ο έλεγχος του δικαστή πρέπει να περιορίζεται στο ζήτημα αν το επίμαχο μέτρο ενέχει πρόδηλη πλάνη ή κατάχρηση εξουσίας ή αν το οικείο θεσμικό όργανο υπερέβη προδήλως τα όρια της εξουσίας εκτίμησης που διαθέτει.
- 121 Όσον αφορά, καταρχάς, την επιλογή της περιόδου αναφοράς 2012-2015, υπενθυμίζεται ότι, όπως κρίθηκε με τις σκέψεις 58 έως 62 της παρούσας απόφασης, δεν μπορεί να προσαφθεί στο Συμβούλιο ότι, επιλέγοντας την περίοδο αυτήν, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

- 122 Περαιτέρω, όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, η μείωση των αλιευτικών δυνατοτήτων δεν μπορεί να εξομοιωθεί με οποιασδήποτε μορφής κύρωση (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2001, Ιταλία κατά Συμβουλίου, C-120/99, EU:C:2001:567, σκέψη 75).
- 123 Τέλος, εν πάση περιπτώσει, ο καθορισμός από το Συμβούλιο των κλειδών κατανομής για νέες αλιευτικές δυνατότητες δεν μπορεί να εξομοιωθεί με τις εξουσίες που διαθέτει η Επιτροπή δυνάμει των άρθρων 258 και 260 ΣΛΕΕ.
- 124 Συνεπώς, ο έβδομος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του ένατου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 18 ΣΛΕΕ

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 125 Η Ιταλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός, καθόσον πλήττει τους Ιταλούς αλιείς μειώνοντας κατά εκατοντάδες τόνους τις αλιευτικές δυνατότητές τους όσον αφορά τον ξιφία της Μεσογείου για το 2017, συνεπάγεται διάκριση λόγω ιθαγένειας. Συγκεκριμένα, η εν λόγω μείωση επιβλήθηκε μόνον έναντι των Ιταλών αλιέων, ενώ η επιλογή της περιόδου αναφοράς 2012-2015 δεν έπληξε τους αλιείς των λοιπών κρατών μελών.
- 126 Το Συμβούλιο επισημαίνει ότι, με την καθιέρωση του ΤΑC για το εν λόγω είδος, του μεριδίου της Ένωσης και, κατά συνέπεια, των ποσοστώσεων των κρατών μελών, περιορίζονται κατ' ανάγκην οι αλιευτικές δυνατότητες, αλλά ο περιορισμός αυτός εφαρμόζεται σε όλα τα εμπλεκόμενα κράτη μέλη. Επομένως, δεν μπορεί να συντρέχει παραβίαση της αρχής της απαγόρευσης των διακρίσεων.
- 127 Κατά την Επιτροπή, πέραν του γεγονότος ότι το ποσοστό εξάντλησης της χορηγηθείσας ποσόστωσης δεν υπερέβη το 61,16 % της ποσόστωσης αυτής για το 2017 και ότι ο αντίκτυπος του εν λόγω μέτρου μείωσης ήταν, ως εκ τούτου, σχετικός, το Δικαστήριο έχει κρίνει, με την απόφαση της 16ης Ιουνίου 1987, Romkes (46/86, EU:C:1987:287), ότι η εφαρμογή μεθόδου όπως αυτή που χρησιμοποιήθηκε για τον καθορισμό των επίμαχων εν προκειμένω ποσοστώσεων δεν αντιβαίνει στην αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων.
- 128 Το Βασίλειο της Ισπανίας παρατηρεί ότι η διαδικασία χορήγησης του εν λόγω μεριδίου του ΤΑC στο πλαίσιο της ICCAT καθώς και η επακόλουθη κατανομή του μεταξύ των διάφορων εμπλεκόμενων κρατών μελών, η οποία πραγματοποιήθηκε με τον προσβαλλόμενο κανονισμό και εφαρμόζεται ομοιόμορφα εντός της Ένωσης, ουδόλως είχαν ως απόρροια διαφορετική μεταχείριση υπέρ ή εις βάρος κάποιου από τα κράτη αυτά.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 129 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το άρθρο 40, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 38, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, το οποίο καθιερώνει την απαγόρευση κάθε διάκρισης στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής και αλιευτικής πολιτικής, δεν αποτελεί παρά την ειδική έκφραση της γενικής αρχής της ισότητας, η οποία επιτάσσει να μην αντιμετωπίζονται παρόμοιες καταστάσεις κατά τρόπο διαφορετικό και να μην αντιμετωπίζονται διαφορετικές καταστάσεις καθ' όμοιο τρόπο, εκτός εάν μια τέτοιου είδους αντιμετώπιση δικαιολογείται αντικειμενικώς (αποφάσεις της 8ης Νοεμβρίου 2007, Ισπανία κατά Συμβουλίου, C-141/05, EU:C:2007:653, σκέψη 40 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, καθώς και της 11ης Ιανουαρίου 2017, Ισπανία κατά Συμβουλίου, C-128/15, EU:C:2017:3, σκέψη 80 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 130 Πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι η μέθοδος καθορισμού των ποσοστών τα οποία χορηγούνται στα κράτη μέλη ανάλογα με τις ποσότητες που έχουν αλιεύσει οι αντίστοιχοι αλιευτικοί τους στόλοι κατά τη διάρκεια μιας περιόδου αναφοράς δεν αντιβαίνει στην αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων, δεδομένου ότι η μέθοδος αυτή απαιτεί από τους αλιείς κάθε κράτους μέλους να καταβάλλουν προσπάθειες περιορισμού ανάλογες με τις ποσότητες που αλιεύθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος της πράξης του δικαίου της Ένωσης με την οποία περιορίζονται οι αλιευτικές δυνατότητες (πρβλ. απόφαση της 16ης Ιουνίου 1987, Romkes, 46/86, EU:C:1987:287, σκέψη 23).
- 131 Επομένως, μολονότι, στο πλαίσιο αποφάσεων που αφορούν υποθέσεις παρόμοιες με την υπόθεση της υπό κρίση προσφυγής, μεταξύ άλλων με τη σκέψη 113 της απόφασης της 17ης Μαρτίου 2011, AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153), το Δικαστήριο έκρινε παράνομη τη διαφορετική μεταχείριση των κρατών μελών, συγκεκριμένα δε, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η τελευταία αυτή απόφαση, ανάλογα με τη σημαία των επιχειρηματιών ή το κράτος νηολόγησης, η Ιταλική Δημοκρατία δεν προσκομίζει, στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι οι Ιταλοί αλιείς έτυχαν λιγότερο ευνοϊκής μεταχείρισης σε σχέση με αλιείς άλλων κρατών μελών οι οποίοι βρίσκονταν σε παρόμοια κατάσταση.
- 132 Συνεπώς, ο ένατος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.
- 133 Δεδομένου ότι κανένας από τους λόγους ακυρώσεως που προέβαλε η Ιταλική Δημοκρατία προς στήριξη της υπό κρίση προσφυγής δεν μπορεί να γίνει δεκτός, η εν λόγω προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 134 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το Συμβούλιο ζήτησε την καταδίκη της Ιταλικής Δημοκρατίας στα δικαστικά έξοδα και η τελευταία ηττήθηκε, η Ιταλική Δημοκρατία πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.
- 135 Σύμφωνα με το άρθρο 140, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού, το Βασίλειο της Ισπανίας και η Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους ως παρεμβαίνοντες στη δίκη.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Η Ιταλική Δημοκρατία φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.**
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας καθώς και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.**

(υπογραφές)